Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II. Nr. 6801 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 1 APRILIE 1971

Ce condiții oferă bilanțul primului trimestru pentru îndeplinirea planului anual?

RITMUL DE LUCRU NU JUSTIFICĂ OPTIMISMUL UNOR CONSTRUCTORI

În zona industrială sudică a municipiului Tg. Mureș Întreprinderea de construcții-montaj Cluj este angajată într-o lucrare deosebit de importantă: *extinderea Fabricii de pielărie și mănuși*. În spatele profilului impunător al acestei unități șantierul ar putea trece neobservat. Intrînd însă în incinta sa descoperim freamătul caracteristic al muncii pentru materializarea în intervalul unui singur an a unor investiții totalizînd peste *30 milioane* lei. În prezent, fabrica de pielărie și mănuși cu o existență de numai trei ani de zile, are o capacitate de *1 500 000 perechi* mănuși pe an la care se va adăuga prin extinderea spațiilor existente, încă *un milion perechi*. Termenul de dare în funcțiune a noii capacități este prevăzut pentru *trimestrul I al anului 1972*. Debutul nu a fost prea optimist. Planificată inițial pentru începuturile trimestrului IV al anului trecut, lucrarea a demarat cu două luni mai tîrziu.

Interesîndu-ne dacă sînt asigurate condițiile necesare pentru îndeplinirea integrală a planului de investiții pe anul curent, tovarășul *Sebő Ioan*, reprezentantul beneficiarului pe șantier, a preferat să ne răspundă prin înfățișarea rezultatelor obținute în trimestrul I, perioadă în care întîrzierile înregistrate anul trecut au fost recuperate în întregime. Bilanțul financiar nu s-a încheiat dar se estimează o substanțială depășire a sarcinilor valorice. Timpul favorabil pentru construcții în lunile ianuarie-martie a fost din plin folosit astfel încît *majoritatea stadiilor fizice a fost devansată*. Atelierul mecanic, de pildă, cel mai urgent obiectiv, programat ca termen la 30 iunie se află într-un stadiu final ceea ce va asigura punerea lui în producție mult mai devreme. S-a început, de asemenea, înainte de grafic extinderea tăbăcăriei și au fost atacate celelalte obiective principale cu excepția secției de confecții unde *proiectantul a mai rămas dator cu un plus de relații*. Se afirmă însă cu convingere că planul de investiții cuprinzînd pentru acest an un volum de lucrări în valoare de peste *15 000 000* lei va fi în întregime realizat.

ROMULUS LAL
CORNEL POGĂCEANU
ION DANCEA

(Continuare în pag. a III-a)

PAG. 3

Organizațiile U.T.C. de la sate
ACTIVISTUL U.T.C. ÎNTRE INFORMAREA CURENTĂ ȘI SPRIJINUL EFECTIV
Colegii noștri de generație
ÎNTOARCERI LA „VATRĂ"
Agronomul GHEORGHE NICULESCU

Secția „Melana 3" de la Uzina de fire și fibre sintetice — Săvinești este dotată cu utilaj modern de uscare
Foto: O. PLECAN

1921 PCR 1971

PARTICIPARE ȘI RĂSPUNDERE SOCIALĂ

Recent a avut loc seminarul-dezbatere *„Conducerea științifică de către partid a procesului de dezvoltare multilaterală a României socialiste"*, organizat de Consiliul asociațiilor studențești de la Universitatea București.

A gîndi pentru clipa prezentă și a gîndi în perspectivă: dacă ar fi să caracterizez acest seminar, prin aceste cuvinte aș face-o. Am asistat la o dezbatere în jurul relației știință-economie-învățămînt, s-au discutat probleme de ideologie (evidențiindu-se modalități ale unei mai bune organizări a activității ideologice a asociației studenților) și unele aspecte de cultură și învățămînt. În acest sens, au fost formulate unele observații și sugestii privind procesul instructiv-educativ din unele facultăți.

Am consemnat pe parcursul dezbaterilor dialogul viu, direct, spontaneitatea, răspunderea, și în cele mai multe cazuri competența cu care s-au exprimat opinii și puncte de vedere. Am reținut — ca o dominantă — spiritul și viziunea largă asupra modalităților și ritmului în care trebuie să aibă loc pregătirea profesională, înțelegerea și însușirea culturii, integrarea în producție ca o prezență activă în climatul de efervescență creatoare, constructivă al țării, participarea la viața socială și politică a națiunii, racordarea întregului flux de energie tinerească la cerințele actuale ale patriei. Poate că această inedită formă de seminar-dezbatere ar putea fi îmbrățișată și de tinerii din unele întreprinderi și instituții, acolo unde tinerețea își pune în permanență întrebări și caută răspunsuri la ele.

FLORENTIN POPESCU

● **DE LA INSTITUTUL PEDAGOGIC** de 3 ani din Capitală primim informația că în cinstea semicentenarului Partidului Comunist Român s-a inițiat **simpozionul științific de psihologie literară și a educației** la care participă cu lucrări cei mai tineri studenți ai Facultății de filologie — anul I.

Prin conținutul lor variat, lucrările simpozionului vor aborda timp de trei zile, probleme de psihologia, instruirea și educarea tinerei generații; studii de psihologia și metodologia cercetării; psihologia creativității artistice; tipologia caracterelor oglindite în literatură; dialectica conflictelor umane — reflex al beletristicii.

În ansamblul aceleiași inițiative a fost elaborat și un **Curs de psihologie generală și a vîrstelor** pentru uzul studenților Facultății de filologie.

„Trepte" — o cronică cinematografică a zilelor vieții noastre

Un om în vîrstă cu părul alb, Manea Chiriță, ne vorbește în prim-planul imaginii:

„Cum era acum 20 de ani în comuna noastră, era vai de viața ei. Nu găseam piatră să scapăr în ea, să dau cu amnarul, să aprinz focul. Cînd au început vorbele ca să înființăm cooperativa — unii dintre ei credea. Alții nu prea. Alții ne mai lua în rîs. Și acum [illegible] că le prinde bine. Are oicea [illegible]. Pleacă de acasă și-n [illegible] și-a tîrgui ce-i trebuie-ntoarce acasă. Nu [illegible] la Caracal, nu se mai duce la Slatina sau la Roșiori. Orice familie are tot ce-i trebuie, aicea, în sat".

Este unul dintre cei mai vechi comuniști din satul Stoicănești — Olt, cel care în toamna anului 1944 era secretarul celulei de partid. Sînt imaginile de început din filmul documentar: „Trepte", realizate de regizorul Octav Ioniță și operatorii Petre Gheorghe și Romeo Chiriac, primul film din cele zece cu care studioul „Alexandru Sahia" întîmpină glorioasa aniversare a Semicentenarului P.C.R.

„Am reluat — *ne spune regizorul* Octav Ioniță — o idee a lui Slavomir Popovici care a realizat în 1961 filmul „Drumurile Crișanei". În filmul lui erau secvențe din jurnale de actualități ale anului 1951. Eu l-am folosit acum în „Trepte" filmînd aceeași localitate

TUDOR STĂNESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

30 000 elevi întreabă

Ce perspective ni se deschid la absolvirea clasei a X-a a școlii generale?

Promoția Nr. 1 a școlii generale de 10 ani străbate ultimele luni de învățătură dinaintea absolvirii. Doi ani în plus de școală au oferit celor circa 30 000 de tineri care au frecventat clasele a IX-a și a X-a cunoștințe aproape echivalente cu cele dobîndite de colegii lor de la liceu și, în plus, beneficiul unui sistem de profesionalizare. În acest cadru favorabil și-au descoperit și cultivat aptitudini practice, s-au orientat mai sigur în alegerea unei profesii. Acum se simt îndreptățiți să întrebe care le va fi statutul după absolvire, în ce mod se va valorifica, pentru ei și pentru societate, avansul de pregătire școlară pe care îl dețin față de absolvenții clasei a VIII-a.

Ne-am adresat, pentru răspuns, forului cel mai autorizat — **Ministerul Învățămîntului.**

Am aflat că: Tranziția elevilor de la școala generală la liceu este liberă cu condiția promovării examenelor de diferență prevăzute în „Regulamentul liceelor de cultură generală" și în raport cu numărul locurilor vacante.

Cu alte cuvinte, absolvenții clasei a X-a a școlii generale se pot prezenta pentru susținerea examenelor de diferență la orice liceu care își anunță locurile vacante pentru învățămîntul de zi și seral, cu condiția să nu depășească vîrsta de 17 ani, împliniți pînă la 31 XII — anul curent. Conform regulamentului, examenele de diferență se dau pe secții, la disciplinele:

SECȚIA REALĂ

1) **A doua limbă modernă (anii I și II).**
2) **Matematică Algebra (anul II)**
3) **Fizica (anul II)**
4) **Istoria (anii I și II)**

SECȚIA UMANĂ

1) **A doua limbă modernă (anii I și II).**
2) **Limba latină (anii I și II)**
3) **Geografia economică și politică a lumii (anul II)**
4) **Istoria (anii I și II)**

Examenele de diferență se susțin între 5—10 septembrie și au caracter de concurs, înțele-

MARIETA VIDRAȘCU

(Continuare în pag. a V-a)

de peste hotare

- **LA MOSCOVA CONTINUĂ LUCRĂRILE CELUI DE AL XXIV-lea CONGRES AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE. ALĂTURI DE CORESPONDENTA PRIVIND DESFĂȘURAREA LUCRĂRILOR CELEI DE A DOUĂ ZILE, PUBLICĂM REZUMATUL RAPORTULUI PREZENTAT IERI DE SECRETARUL GENERAL AL P.C.U.S., L. I. BREJNEV.**
- **POTRIVIT TELEGRAMELOR TRANSMISE IERI DE AGENȚIILE DE PRESĂ, SITUAȚIA DIN PAKISTANUL DE EST TINDE SĂ REINTRE TREPTAT ÎN NORMAL.**
- **ÎNTR-O CORESPONDENȚĂ DIN HELSINKI PRILEJUITĂ DE ÎMPLINIREA A DOUĂ DECENII DE LA CONSTITUIREA ASOCIAȚIEI DE PRIETENIE FINLANDA-ROMÂNIA, SEPPO SIREN, SECRETAR AL ASOCIAȚIEI, OFERĂ CITITORILOR NOȘTRI AMĂNUNTE DESPRE ACTIVITATEA ACESTEIA ÎN CEI DOUĂZECI DE ANI DE EXISTENȚĂ ÎN SCOPUL NOBIL AL STRÎNGERII ȘI ADÎNCIRII RELAȚIILOR DE PRIETENIE DINTRE POPOARELE ROMÂN ȘI FINLANDEZ.**
- **UN INTERVIU ACORDAT PRESEI VEST-GERMANE DE MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE AL R.A.U., MAHMUD RIAD, PRECIZEAZĂ PUNCTUL DE VEDERE AL GUVERNULUI EGIPTEAN PRIVIND CĂILE DE SOLUȚIONARE A CONFLICTULUI DIN ORIENTUL APROPIAT.**
- **ÎN ECUADOR, UN GRUP DE TINERI OFIȚERI A INIȚIAT O REBELIUNE ÎMPOTRIVA GUVERNULUI PREȘEDINTELUI VELASCO IBARRA. UN COMUNICAT DAT PUBLICITĂȚII LA QUITO ANUNȚĂ CĂ REBELIUNEA A EȘUAT, AUTORII EI FIIND ARESTAȚI.**

Pag. 6

SARCINI PERMANENTE ALE STAȚIUNILOR DE MECANIZARE A AGRICULTURII

ACȚIUNI BINE GÎNDITE ȘI FERM TRANSPUSE ÎN PRACTICĂ

Stațiunile de mecanizare a agriculturii, departe de a-și fi schimbat doar denumirea, au devenit, începînd cu sfîrșitul anului trecut, organisme complexe, avînd sarcini bine precizate în ce privește raporturile cu beneficiarii, sarcini cuprinzînd, în totalitate, asistența tehnică de care pămînturile cooperativelor agricole de producție, secțiile cu caracter cvasiindustrial ale acestora au nevoie, asistență tehnică de natură să asigure în cele mai bune condițiuni și la timp punctul de plecare în toate campaniile agricole ale anului, să execute lucrările agrotehnice conform cerințelor, fără rabat la calitate sau la timp. Pornind de la această complexă realitate, stațiunile de mecanizare au un rol de prim plan în agricultura cooperatistă, întregul eșalon de forțe al celor care răspund de funcționarea normală a stațiunilor trebuind să-și concentreze atenția, în îndeplinirea sarcinilor ce le revin în această nouă și rațională viziune organizatorică. Aria de acțiune a stațiunilor de mecanizare extinzîndu-se considerabil, este de așteptat o adaptare din mers a acestora la noile modalități de funcționare, din mers, nepresupunînd nici un moment formalisme, adaptări „eșalonate" pînă la calende, ci acțiuni bine gîndite și ferm transpuse în

NICOLAE ADAM

(Continuare în pag. a V-a)

Imagine „de sezon" în sala de lectură a Bibliotecii Centrale Universitare — București.

PAG 4

- **„Nu poți să scrii pentru oameni și despre oameni pe care nu-i cunoști"**
  Convorbire cu **NICOLAE DRAGOȘ**
- **Cronica Conservatorului**
- Cronica literară **Augustin Buzura ABSENȚII**

ÎNSEMNĂRI

...Dar dumneavoastră, TOVARĂȘE SECRETAR?

Pentru aceia dintre noi care, ca activiști sau ziariști, luăm în aceste zile contact cu un număr de organizații U.T.C., o concluzie se impune cu pregnanță: trecerea la înfăptuirea hotărîrilor Congresului al IX-lea al organizației de tineret preocupă mii, zeci de mii de cadre ale activului de bază al U.T.C., un mare număr de uteciști. Dar dacă această preocupare este absolut reală, și salutară în același timp, tot așa de evident apare faptul că pentru mulți dintre tovarășii noștri cu sarcini de răspundere în unele organizații lucrurile nu par să fie deloc simple. Situația era, într-un fel, de așteptat: spiritul viu, dinamic, măsurile înnoitoare adoptate de Congres se mai întîlnesc în destule cazuri cu lipsa de experiență și, de ce n-am spune-o?, — cu efectele inhibatoare ale unor metode mai de demult practicate în activitatea cu tinerii, metode în care rolul esențial îl juca sistemul instrucțiunilor și sarcinilor venite „de sus".

Voi numi deci aici acea ușoară dezorientare care a apărut în cazul unor activiști, salariați sau nu, în momentul cînd, lipsiți de acea proptea de hîrtie cu antet, dătătoare de siguranță și justificări s-au văzut în situația de a decide singuri asupra direcțiilor spre care trebuie să canalizeze marea forță a organizațiilor în care au responsabilități. Și, ca lucrurile să nu rămînă neexplicite, voi da un exemplu: la sediul uneia dintre județenele U.T.C. am văzut zilele trecute o colecție de hîrtii pe care unii activiști, la indicația de a face propuneri de desfășurare a activității **concrete**, de intervenție eficientă, prin metode realiste, pe baza cunoașterii situației din respectivul județ, au oferit, apelînd la mai vechi metode, cunoscute soluții **(abstracte!)** de genul „vom îndruma...", „biroul se va preocupa..." Bunăvoință, se pare, existase. Se vede însă că numai cu bunăvoință nu mai merge, mai trebuie să învățăm, acolo unde este cazul, să și gîndim, să concepem munca și activitatea noastră potrivit noului spirit conținut în documentele Congresului al IX-lea

EUGEN FLORESCU

(Continuare în pag. a II-a)

CUM SE POATE ASIGURA

CALIFICAREA CASEI DE CULTURĂ

Este casa de cultură „o universitate" a timpului liber? Oferă această instituție specializată un program constant de activități instructiv-educative capabil să depășească plafonul divertismentului obișnuit, comun? Ce trebuie întreprins pentru ca această instituție să fie mai strîns legată de realitățile sociale, de viață? Am adresat, pentru început, aceste întrebări unor tineri, unor activiști U.T.C., oameni de cultură din **Suceava, Pitești, Bacău**, la curent cu activitatea și preocupările caselor de cultură.

Considerăm din capul locului că o astfel de instituție nu-și poate fixa, odată pentru totdeauna, **profilul** ci are obligația de a răspunde, de la o etapă la alta diferit, nevoilor spirituale, politice, artistice, distractive ale oamenilor. Dacă în răspunsurile primite se observă creșterea pretențiilor față de ceea ce se face la Casa de cultură — creștere pe care trebuie să o punem în legătură cu sporirea pretențiilor pe care însăși viața socială le pune în fața oamenilor — aceasta nu înseamnă negarea muncii pe care activiștii culturali o desfășoară în prezent. Unele opinii, cum se va vedea, sugerează o lărgire considerabilă a ceea ce înțeleg destul de des casele de cultură prin „cultură". Credem că asupra acestui aspect merită să se concentreze cu deosebire atenția celor răspunzători de bunul mers al activității caselor de cultură.

Casa de cultură din Suceava este un edificiu cultural nou. Valoarea arhitectonică a clădirii se ridică la 15 milioane lei. Personalul administrativ se compune din doi directori, un contabil, un casier, administrator, doi electricieni, 5 îngrijitoare.

Ce ecou are, în general, activitatea casei de cultură?

Ing. **Ion Cușnir**, secretarul comitetului U.T.C de la Combinatul de celuloză și hîrtie, Suceava: **„În ultimii cinci ani Suceava a cunoscut metamorfoze industriale deosebite care au determinat în structura populației o serie de modificări substanțiale. Orașul a primit în această vreme peste 15 000 de tineri care s-au calificat. Ce facem cu aceștia, ce le oferim în timpul liber? Punîndune aceste întrebări recunoaștem dintr-o dată rolul pe care-l joacă o astfel de instituție, casa de cultură, în viața noastră socială. Desigur, casa de cultură este o instituție municipală și trebuie să răs-**

ION MARCOVICI

(Continuare în pag. a II-a)

53J1JL

O CONTRIBUȚIE RELEVABILĂ A TINERILOR CERCETĂTORI

În zilele de 30 și 31 martie a.c. s-au desfășurat lucrările sesiunii științifice jubiliare a Institutului de studii istorice și social-politice de pe lîngă C.C. al P.C.R., de la a cărui înființare se împlinesc două decenii, consacrată Semicentenarului partidului.

Răspunzînd interesului nostru pentru valoarea științifică a comunicărilor prezentate, precum și pentru aportul cercetătorilor tineri la această manifestare științifică, tov. dr. **Augustin Deac**, director adjunct al institutului, a arătat:

Comunicările susținute cu acest prilej abordează o variată arie tematică, realizînd introspecții științifice notabile asupra unor aspecte cu o semnificație specială în istoria mișcării democratice și muncitorești, a activității revoluționare din țara noastră.

Dintre cele 42 de comunicări incluse în programul sesiunii, 10 aparțin unor cercetători tineri. Astfel sînt: **„Unele considerații privind pătrunderea ideilor socialismului utopic în România"** (Marin Florescu); **„Acțiunea politică în concepția mișcării socialiste din România de la sfîrșitul secolului al XIX-lea"** (Vasile Niculae); **„Blagoev și mișcarea muncitorească din România"** (Natalia Vîlcu); **„Relațiile revoluționare româno-iugoslave pînă la primul război mondial"** (Alexandru Tănăsescu); **„Aportul presei socialiste și muncitorești la procesul de clarificare ideologică și politică în mișcarea muncitorească din România în anii 1918—1921"** (Teodor Popescu); **„Secțiunile de tineret de pe lîngă Sindicatele unitare — importante pîrghii ale activității U.T.C in anii ilegalității"** (Constantin Petculescu); **„O pagină din cartea victimelor fascismului"** (Stelian Neagoe); **„Rolul conducător al Partidului — lege obiectivă a construirii socialismului și comunismului"** (Pamfil Nichitelea); **„Considerații cu privire la necesitatea abordării dialectice a noțiunii de clasă socială"** (Alexandru Ioan Popescu).

Este relevabil faptul că, de astă dată, dincolo de contribuția factologică, tinerii cercetători au reușit să formuleze aprecieri și concluzii importante pentru cunoașterea unor momente din istoria patriei și a Partidului Comunist Român.

FESTIVALUL PRIMĂVERII

Un spectacol de gală prezentat marți seara de cele mai bune formații artistice din liceele teoretice și de specialitate din Sibiu a încheiat manifestările programului decadei culturale pentru tineret intitulată „Festivalul primăverii". Inițiată de Comitetul județean U.T.C. în cinstea glorioasei aniversări a 50 de ani de la crearea P.C.R., festivalul s-a înscris prin amploarea sa și ținuta artistică a manifestărilor, ca un veritabil eveniment cultural în viața spirituală a orașului de pe malul Cibinului. Varietatea programului a prilejuit pentru mii de tineri sibieni români, germani și maghiari o trecere în revistă a forțelor artistice locale, un dialog fecund cu reprezentanți autorizați ai celor șapte arte, o mai bună cunoaștere reciprocă.

Prima din cele 10 zile ale festivalului a fost consacrată cinematografiei românești. Vizionarea filmului artistic „Mihai Viteazul" a fost precedată de un concurs „Cine știe, cîștigă" pe tema „Victoria poporului român — izvor de adînc patriotism". Rubrica „Teatru și tineret" a programat spectacolul cu piesa „Vremea liliacului", prezentat în premieră pe țară de colectivul teatrului sibian și un dialog al celor peste 200 de tineri cu principalii realizatori: autoarea Eugenia Busuioceanu, regizorul Petre Sava Băleanu, scenografa Doina Levință, actorii Radu și Geraldina Basarab, Mircea Hindoreanu, Nicu Niculescu, Valeria Paraschiv și alții.

O seară de concert a oferit orchestra simfonică a Filarmonicii din localitate care a pregătit în cinstea Semicentenarului Partidului o compoziție omagială a lui Sergiu Sarchizov. „Pe lespedea eroilor". Oratoriul a fost interpretat sub bagheta dirijorului Francz Xaver Dressler, cu concursul sopranei Anes Kriza.

Sala Albastră a muzeului Bruckenthal a găzduit miercurea trecută o întîlnire între elevii liceelor din localitate cu criticul de artă Octavian Barbosa și artiști plastici sibieni. Am reținut din rîndul participanților pe elevii Liceului de muzică și arte plastice, Mircea Gheorghianu, Günter Wolf, Al. Olănescu și Virgil Suciu, ale căror semnături le-am regăsit pe lucrările de pictură, grafică sau sculptură ca: „Proiect de monument omagial", „Demonstranții", „Prietenii", „Portret de băiat", „Peisaj cu oameni", „Cumpăna rațiunii", în cadrul expoziției de artă plastică a elevilor din județ, deschisă în aceeași zi la școala populară de artă.

În ziua următoare, peste 70 de elevi ai liceelor din Sibiu și din împrejurimi au fost prezenți în sala centenarei biblioteci „Astra" la ședința de constituire a Societății literar-artistice „Radu Stanca".

Mai bine de 300 de invitați au asistat în saloanele Complexului „Împăratul romanilor" la o Paradă a modei și coafurii pentru tineret. Centrul de creație din București al UCECOM a prezentat aici 120 de modele noi de primăvară-vara pentru tineret. Tot aici a avut loc, în seara următoare, **Sărbătoarea tinerilor căsătoriți**, un prilej de întîlnire, a peste 50 de perechi de tineri din întreprinderile și instituțiile orașului.

În sfîrșit, duminică și luni festivalul a programat demonstrații de gimnastică artistică, baschet, lupte, judo și culturism, oferite de laureații sibieni din 1970 la aceste discipline și un concert intitulat „Muzica de-a lungul veacurilor" la care și-au dat concursul, alături de ansamblul tineretului din localitate, solista Gabriela Teodorescu și actorul Ștefan Bănică.

Succesul primei ediții a decadei culturii pentru tineret anunță permanentizarea ei sub forma unui festival al primăverii menit să stimuleze participarea tinerilor la viața culturală cu vechi tradiții a sibienilor.

F. VASAS

SESIUNE ȘTIINȚIFICĂ LA I.E.F.S.

Agenda manifestațiilor culturale, științifice și sportive din această săptămînă, dedicate glorioasei aniversări a Semicentenarului Partidului, cuprinde și o **Sesiune științifică a Institutului de Educație Fizică și Sport**. Mîine, începînd de la orele 16, în sala de festivități a Institutului bucureștean, vor fi prezentate un număr de 17 lucrări ale unor cadre didactice și reputați specialiști, prezentînd bilanțul eforturilor de cercetare științifică a celor 11 colective de catedră. În afara unor teme de strictă specialitate — abordînd domenii diverse ca: teorie și metodică, pedagogie, cultură fizică medicală, biochimie, fiziologie sportivă, educație — un număr de trei comunicări sînt legate direct de prestigioasa aniversare: **„Lupta P.C.R. pentru crearea unei organizații sportive muncitorești unice în România"** (Lector Cornelia Costache); **„Concepția marxist-leninistă a P.C.R. — bază științifică a activității de educație fizică și sport din patria noastră"** (conf. univ. Ion Siclovan); **„Grija P.C.R. pentru stabilirea statutului social al cadrelor didactice"** (prog. Florența Rusu).

● În cadrul unei manifestări omagiale dedicate semicentenarului partidului, sute de tineri din Urziceni s-au întîlnit cu tovarășul Gheorghe Necula, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Ilfov al P.C.R.

ÎNTÎLNIRE CU HENRI COANDĂ

Ieri după-amiază, savantul HENRI COANDĂ a fost invitatul de onoare al studenților de la Academia de Studii Economice. Vorbind despre vasta experiență de aproape trei sferturi de veac pusă în slujba științei, Henri Coandă a făcut referiri concrete asupra începuturilor sale ca pionier al aviației mondiale. Inventatorul primului avion cu reacție a răspuns apoi numeroaselor întrebări ale studenților, care au aflat unele aspecte interesante din activitatea depusă de marele savant în ultimii ani. Totodată, o serie întreagă de întrebări s-au referit la unele fenomene științifice actuale.

În răspunsurile sale, Henri Coandă a subliniat încăodată rolul gîndirii științifice, al muncii de cercetare nemijlocită în elucidarea unor aspecte încă necunoscute din cîmpul larg al cunoașterii umane.

În încheiere, savantul Coandă a vorbit despre proiectele sale științifice.

M. C.

INTERVIU

„NE INTERESEAZĂ VALOAREA DE ÎNTREBUINȚARE A SPECTACOLULUI"

— Ne spune prof. univ. G. Dem. Loghin, prorectorul Institutului de teatru — București.

— Tovarășe profesor, participați, de 15 ani, la toate manifestările artistice din teatrul amatorilor. Ați putea să faceți un paralelism și o diferențiere între manifestările artistice de atunci și cele de astăzi?

— Atunci a fost „începutul", acum avem „tradiția"; îmi amintesc că manifestările artistice de atunci aveau loc în niște lăcașe de cultură nu tocmai arătoase, pe scene improvizate, fără regie de lumini și decoruri bogate. Astăzi, după cum se vede, Casa de cultură din Galați este, și ca noțiune arhitectonică un palat — iar ca aceasta mai sînt și altele în țară — și ca modalități de a pune în circulație valori ale culturii de masă. La acea dată participarea satelor era mai mică, doar colectivele muncitorești ofereau atunci un spectacol artistic oarecum mai perfecționat. Îndrumarea și sprijinul de care se bucură astăzi cultura, din partea statului a creat o premisă deosebită pentru o mișcare artistică de mase. Avem acum sute, mii de formații artistice de teatru la sate în instituții și uzine. În cele cinci centre, Giurgiu, Galați, Mediaș, Oradea, Caransebeș, Vatra Dornei, care trec în revistă prezenta bienală de teatru, nu apar decît cele mai bune formații artistice, care, acolo în sate, în marile combinate ale industriei sînt tot atîtea teatre de sine stătătoare.

— Ca specialist aș dori să stabiliți relația, raportul între teatrul de amatori și teatrul profesionist.

— Amatorismul în teatru nu se practică pentrucă, chipurile ducem lipsă de actori profesioniști. Manifestările artistice neprofesioniste, reprezintă forme de cultură cu mari semnificații sociale. Fiindcă este semnificativ faptul că tractoriștii din comuna Movila Miresii, minerii de la Somova și pescarii din Mahmudia, sau siderurgiștii de la Galați, au găsit timp social și resurse spirituale ca să urce pe scenă. Producția artistică a acestora trece dincolo de simplul gest al unui amator oarecare, ros de pasiunea teatrului. Același lucru se petrece și cu cinecluburile care fac filme, chit că avem un studio profesionist specializat, cu orchestrele și cercurile de amatori care cîntă, se bucură de succes chiar dacă avem filarmonici.

— Există tendința de a face din amatori niște profesioniști?

— Și da și nu! Nu putem renunța la farmecul personajelor interpretate de amatori, la acea stîngăcie plină de pitoresc pe care n-o putem vedea pe scena profesionistă care excelează prin măiestrie, pondere și rafinament. Teatrul amatorilor nu trebuie niciodată să-și propună a fi o copie a teatrului profesionist.

— În încheiere vă rog să expuneți criteriile de apreciere ale juriului atunci cînd vor fi acordate premiile?

— În primul rînd criteriul artistic. Dar acesta nu poate fi disociat de munca de perfecționare în raport cu publicul.

Nu validăm calitatea unor spectacole „de eprubetă", pregătite ca un eșantion pentru juriu! Ne interesează în primul rînd „valoarea de întrebuințare" a spectacolului.

M. ION

FILM

ÎN APRILIE, PE ECRANE

Restante din luna martie ne-au rămas filmele: **„DOMICILIUL CONJUGAL"** și **„ADIO GRANADA"**. Ar fi de recomandat doar primul, regizat de Truffaut pentru că „Adio Granada" nu este decît o peliculă muzicală de serie.

Marga Barbu — interpreta hangiței Anița din „Zestrea Domniței Ralu"

De consemnat că în această lună vom putea vedea pe ecrane două filme românești în premieră **„ZESTREA DOMNIȚEI RALU"**, urmare a serialului **„Haiducii"**, datorat cuplului de scenariști Eugen Barbu și Mihai Opriș, realizat de regizorul Dinu Cocea și **„PRINTRE COLINELE VERZI"**, un film de autor: scenariul și regia — Nicolae Breban.

De asemenea, ca evenimente, filmul sovietic **„POENILE ROȘII"**, producție a studioului Moldova. Film în regia lui Emil Loteanu. (un poem cinematografic despre care revista „Filmul sovietic" scria: „Acest film al tînărului realizator Emil Loteanu ne introduce în lumea adevărurilor simple și limpezi, veșnice ca pămîntul, ne vorbește despre dragoste, datorie, prietenie) și filmul american **„ȘI CAII SE ÎMPUȘCĂ, NU-I AȘA?"**, regizat de Sydney Pollack după romanul lui Horace McCoy, film care după cum se afirmă: „Ne lasă în gură o amărăciune și în inimă o revoltă pe care dulcegăriile societății de consum nu le pot șterge".

● Consemnăm, de asemenea, o producție a studiourilor iugoslave: **„TREC ZILELE"**, un omagiu adus lui Samuel Beckett; westernul american **„BUTCH CASSIDY ȘI SUNDANCE KID"**, foarte discutabil pentru modul în care poetizează precara existență a unor aventurieri.

● Studiourile cehoslovace vor fi prezente în această lună cu un film pentru copii **„CAPITANUL KORDA"** realizat de Josef Pinkava realizatorul neuitatului film „O clasă neobișnuită".

● Cinematografia sovietică va fi prezentă cu filmul polițist **„MOARTEA FILATELISTULUI"** producție a studioului Gruzia—Film, cinematografia maghiară cu o comedie pe teme contemporane **„DOAR UN TELEFON"**. Coproducția lunii aprilie, **„GREȘEALA FATALĂ"**, aparține studiourilor DEFA, Sofia—Film și Polski Film Łodz. E vorba de un western a cărei acțiune se petrece la sfîrșitul secolului trecut la poalele Munților Stîncoși... Un western european obișnuit...

TURISM

CÎTEVA SUGESTII PENTRU EXCURSII SCURTE

Conform unor tradiții multiseculare, în diferite comune de pe întreg cuprinsul țării au loc la date fixe tîrguri sau serbări folclorice. Și toate deobicei în apropierea orașelor și ușor accesibile pe șosele, cu autobuzele, ele pot constitui ținta unor excursii interesante. La **4 aprilie** se ține tîrg la Călan, jud. Hunedoara. Vă recomandăm să vizitați aici și cisterna săpată în stîncă de către romani, unde și azi, ca acum 2 000 de ani, se mai face încă baie. **5 aprilie** — tîrg la Săliște, jud. Sibiu. DRUȘTELE în fiecare an, în prima duminică a lunii aprilie la Bîrsa (jud. Arad) în apropiere de Gurahonț are loc sărbătoarea „Druștele" sau „Druscele". La baza ei se află o tradiție foarte veche a femeilor, moștenită „de la mamele noastre și ele de la mamele lor", după cum spun localnicele. Reuniunea femeilor are loc la căminul cultural din sat, de la amiază pînă la miezul nopții, bărbații fiind primiți numai ca spectatori. În sunetele orchestrei serbarea începe cu un joc tradițional, asemănător cu sîrba. Se cîntă, se fac „ulturi" (adică strigături). Comuna Bîrsa, se află la 30 km de orașul Ineu pe un drum județean ce pornește din DN 7 la Păuliș. Din Arad se ajunge direct prin Șiria și Ineu. Din Deva se poate veni pe DN 76 prin Brad, pînă la Vîrfuri și de acolo pe drumul județean prin Gurahonț. Din Cluj, se poate sosi prin Huedin și de acolo pe drumul județean nou ce duce la Albac, de unde se continuă pe DN 75 pînă la orașul Dr. Petru Groza și apoi pe DN 76 prin Vașcău-Buteni. Am indicat aceste drumuri fiindcă ele permit, în același timp, o minunată excursie prin regiunile de neasemuită frumusețe ale Țării Moților. Vă recomandăm și tîrgurile din 9 ori 16 aprilie la Bicazul ardelean (jud. Neamț) sat aflat la intrarea în Cheile Bicazului, prilej deci de a face o excursie pînă la stațiunea Lacul Roșu.

POMPILIU VOICULEȚ — LEMENY

...Chefuri de 15 000 lei pe lună... Cam atîta a delapidat în noiembrie-decembrie 1970 și ianuarie 1971, **Alexandru Mega** (29 ani), gestionar la un magazin de produse industriale din Rîmnicu-Vîlcea. Totalul sumei pe care și-a însușit-o din avutul statului, cheltuind-o prin cîrciumi, într-o companie dubioasă, se ridică la 45 000 lei. După suita de chefuri a lui A. M., va urma, acum, o neașteptat de dureroasă trezire...

...Tranzistori și... veselă. La percheziția efectuată la domiciliul lui **Ion Gavrilă** (17 ani) din Craiova, au fost găsiți 136 tranzistori diferiți, valorînd peste 5 100 lei și tacîmuri în valoare de circa 3 000 lei. Obiectele proveneau din furturile comise de I. G. (elev la o școală profesională C.F.R.) împreună cu trei tineri, fără ocupație, toți domiciliați în Craiova: **Mihai Badea** (22 ani), **Ilie Andronie** (16 ani) **și Viorel Marinică** (17 ani). Ultimul furt fusese comis, prin efracție, din laboratorul de fizică al Școlii generale nr. 2 din Craiova. Și un alt amănunt semnificativ: la T.A.P.L. Craiova, de unde fuseseră furate tacîmurile amintite, nu se observase încă lipsa acestora...

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

HAIDUCII LUI ȘAPTECAI: rulează la Patria (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,30).

MIHAI VITEAZUL: rulează la Luceafărul (orele 8; 12; 16; 20), Feroviar (orele 10,30; 15; 19), Melodia (orele 8,15; 12; 16; 19,45), Gloria (orele 8,15; 12; 16; 20), Flamura (orele 8,15; 12; 16; 20), Central (orele 10; 14,30; 18,45).

RENEGATA: rulează la Victoria (orele 9; 11,45; 14,30; 17,15; 20,30).

PREȚUL PUTERII: rulează la Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30), Modern (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

CEI TREI CARE AU SPERIAT VESTUL: rulează la București (orele 8; 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21)

O DUMINICĂ ÎN FAMILIE: rulează la Lumina (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

SECRETUL DIN SANTA VITTORIA: rulează la Favorit (orele 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30).

ADIO, GRANADA: rulează la Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

VAL DE CĂLDURĂ: rulează la Capitol (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21)

O POVESTE VECHE, VECHE: rulează la Timpuri Noi (orele 9,30—17 în continuare; Program de filme documentare (orele 18,30; 20,30)

ROMEO ȘI JULIETA: rulează la Volga (orele 9,45; 12,45; 16; 19,30), Miorița (orele 9,30; 13,30; 16,30; 19,30)

ÎNCEPUTUL: rulează la Lira (ora 20,15).

ÎNTOARCEREA DOCTORULUI MABUSE: rulează la Lira (orele 15,30; 18).

ULTIMUL SAMURAI: rulează la Viitorul (orele 15,45; 18,15; 20,15).

ELIBERAREA: rulează la Munca (orele 16; 19,15).

CÎNTECELE MĂRII: rulează la Pacea (orele 16; 18; 20). Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

LOS TARANTOS: rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

B. D. INTRĂ ÎN ACȚIUNE: rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,15)

LOKIS: rulează la Progresul (ora 20)

BĂIEȚI BUNI, BĂIEȚI RĂI: rulează la Progresul (orele 15,30; 18)

UN ITALIAN ÎN AMERICA: rulează la Buzești (orele 15,30; 18; 20,15).

CLANUL SICILIENILOR: rulează la Dacia (orele 8,30—20,30 în continuare), Floreasca (orele 15,30; 18; 20,30), Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

TRANDAFIRI ROȘII PENTRU ANGELICA: rulează la Bucegi (orele 10; 16; 18,15; 20,30), Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15), Arta (orele 9,30; 11,30; 13,30; 15,45; 18; 20,15), Giulești (orele 15,30; 18; 20,15).

ȘARADA: rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,15).

CINCI PENTRU INFERN: rulează la Drumul Sării (orele 14,45; 16,30; 18,30; 20,30).

TRIPLA VERIFICARE: rulează la Ferentari (orele 15,30; 17,45; 20).

GENOVEVA DE BRABANT: rulează la Cringași (orele 15,30; 18; 20,15).

VAGABONDUL: rulează la Moșilor (orele 9; 12,30; 16; 19,30)

OMUL DIN SIERRA: rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).

UCIGAȘUL DE FEMEI: rulează la Cinemateca — Union (ora 9); BATALIONUL NEGRU (orele 10,30; 12,30; 14,30); VASUL FANTOMĂ (ora 16).

teatre

JOI, 1 APRILIE 1971

Opera Română: CAVALERIA RUSTICANA; PAIAȚE — ora 19,30; Teatrul de Operetă: SOARELE LONDREI — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): FANNY — ora 20; (Sala Studio): TRAVESTI — ora 20; Teatrul de Comedie: MANDRAGORA — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): PLAY STRINDBERG — ora 20; (Sala Studio): PURICELE ÎN URECHE — ora 20; Teatrul Mic: FATA CARE A FĂCUT O MINUNE — ora 20; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): BIMBIRICA — ora 19,30; (Cal. Victoriei): LA GRĂDINA CARABUȘ — ora 19,30; Teatrul „C. I. Nottara" (Bd Magheru): BĂRBAȚI FĂRĂ NEVESTE — ora 19,30; (Sala Studio): SCHIMBUL — ora 20; Teatrul „Ion Creangă": COMOARA DIN INSULA PIRAȚILOR — ora 16; Teatrul „Țăndărică" (Calea Victoriei): PETER PAN — ora 17; Studioul I.A.T.C: COMODIILE VREMII — ora 20; Teatrul Evreiesc de Stat: VRĂJITOAREA — ora 19,30; Circul „Globus": CIRCUS EXPRES — orele 16 și 19.30. Teatrul „Ion Vasilescu": MINI JAZ CU MAXI HAZ — ora 19,30.

tv

JOI, 1 APRILIE 1971

PROGRAMUL I

● 18,00 Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară. Emisiune distractivă de 1 aprilie ● 18,30 La volan — emisiune pentru conducătorii auto ● 18,50 Viața literară ● 19,15 Publicitate ● 19,20 1001 de seri ● 19,30 Telejurnalul de seară ● 20,00 Istorie vie. Emisiunile din acest ciclu închinat aniversării semicentenarului partidului, aduc mărturii semnificative despre tradițiile de luptă revoluționară ale unor mari uzine bucureștene și, în același timp, pun în lumină importanța lor contribuție la dezvoltarea industrială a țării ● 50 de ani, în 50 de evocări — Anul 1938 ● 20,50 Flori de primăvară. Muzică populară ● 21,05 Planeta se grăbește. Film documentar de montaj ● 21,40 Teledivertisment '71 ● 22,45 Telejurnalul de noapte ● 23,00 Închiderea emisiunii programului I.

PROGRAMUL II

● 20,00 Concert simfonic al orchestrei Radioteleviziunii ● 21,00 Biblioteca pentru toți ● 21,30 Buletin de știri ● 21,35 Film artistic: „Colonia Lanfieri". ● 23,00 Închiderea emisiunii programului II.

...Dar dumneavoastră, TOVARĂȘE SECRETAR?

(Urmare din pag. 1)

al U.T.C. În acest sens, însușirea „spiritului congresului" cere o activitate de pregătire personală depusă într-un scop precis: adaptarea la noile condiții și cerințe ale muncii. Mai mult decît oricînd perioada de după recentul Congres reprezintă pentru noi, toți, o perioadă de examinare a competenței.

Dau, din nou, cîteva exemple. Discutam la Brașov cu tovarășul Cornel Șandru, prim-secretar al comitetului județean al U.T.C., despre cîteva dintre prevederile care par cele mai simple, între care participarea secretarilor U.T.C., din școli și întreprinderi la consiliile profesorale și în comitetele de direcție. Hotărîrea Congresului este clară, justificarea ei, în numele democrației, al reprezentativității tinerilor, de asemenea. Iată însă situația „pe teren": dintr-o inerție, unele cadre didactice socotesc nepotrivită prezența elevilor la Consiliile profesorale. Dar secretarii-elevi? am întrebat. Există, mi s-a spus, posibilitatea ca numai unii să-i reprezinte cu adevărat pe colegii lor, ceilalți manifestînd tendința de a nu ieși din rolul elevilor „ascultători" (oricît ar fi ei secretari U.T.C., rămîn, totuși, elevi).

Cum trebuie, deci, făcut ca să creezi o opinie favorabilă noii idei în rîndul cadrelor didactice, realizînd în același timp, o reprezentare a elevilor prin secretarii U.T.C., bineînțeles, în cadrul disciplinei școlare, al normelor vieții de elev?

Iată întrebări grele, care cer soluții complexe, o activitate care nu mai poate fi redusă la formula „vom sprijini mai activ comitetele în îndeplinirea sarcinilor...".

Dar de ce notez aici aceste observații? Fiindcă în perioada actuală se desfășoară în întreaga țară plenare ale activelor noastre U.T.C. în care se dezbat planurile de activități pentru etapele următoare. Nedepunînd efortul de gîndire necesar, în unele locuri, se repetă vechi formule, se apelează la stilul unor „prelucrări" pe baza unor texte imense, primite de tineri cu un sentiment de oboseală, texte care nu spun mai nimic nou și care sînt, în plus, lipsite de acele exemple care să sugereze membrilor organelor respective în ce constă, de fapt, spiritul de muncă de care vorbim. Lipsite de scînteia pe care o poate declanșa soluția vie, interesantă, utilă tinerilor, asemenea prelucrări nu duc nicăieri. Nu leagă, în nici-o direcție, nici un fir...

Sigur, toate elementele noi nu vor putea fi însușite — oricîtă concentrare s-ar depune —, în cîteva zile. Un început, poate fi însă făcut. Și trebuie făcut. Cu condiția ca nici un prim-secretar sau secretar să nu admită intrarea într-o astfel de ședință înainte de a-și fi dat răspuns la întrebările: dar dumneavoastră ce gîndiți? Ce propuneți?

...Vorbăria goală adoarme nu numai sălile; adoarme și spiritele!

IMPORTANT! — COOP

	Prețul lei
— TACÎMURI ALPACA, ARGINTATE TIP „MELHIOR" — import. Serviciu de 6 persone (linguri, furculițe, cuțite, lingurițe)	840
— GARNITURI DE 6 CUȚITE PENTRU BUCĂTĂRIE. Din oțel inox — import	66
— OALE DE BUCĂTĂRIE PENTRU FIERT SUB PRESIUNE TIP „KUTA" — import. De 6 litri	200
De 4 litri	150
— „AQUATERM" — ÎNCĂLZITOR ELECTRIC PENTRU APĂ, ADAPTABIL LA ROBINET	80
— HAINE IMITAȚIE PIELE PENTRU BĂRBAȚI — import	570—650
— HAINE IMITAȚIE PIELE PENTRU FEMEI import	570—630
— COSTUME IMITAȚIE PIELE (fustă + taior) import	570—630
— CEASURI DEȘTEPTĂTOARE „SLAVA" — import	120—132
— APARATE FOTO „LIUBITEL" — import	350
— REȘOURI DE GĂTIT CU 2 OCHIURI, ALIMENTAT CU PETROL, TIP „RAPID". Reșoul este emailat, realizează performanțe termotehnice ridicate, prezintă siguranță în funcționare (plutitor metalic),	268

precum și alte articole textile, cosmetice, sport-turism, electrotehnice, metalice și chimie de uz casnic,
LIVREAZĂ PRIN COLET POȘTAL CU PLATA RAMBURS „COMERȚUL PRIN COLETĂRIE".
COMANDA, se face prin carte poștală.
PLATA, se face în numerar, la primirea coletului
GRATUIT, expediem la cerere, Catalogul de Mărfuri.
ADRESA NOASTRĂ: „UNIVERSALCOOP" Secția COMERȚUL PRIN COLETĂRIE, Str. Serg. Nuțu Ion nr. 8—12 BUCUREȘTI SECTORUL 6.

CALIFICAREA CASEI DE CULTURĂ

(Urmare din pag. 1)

pundă tuturor opțiunilor, tuturor vîrstelor. Dar principalul beneficiar al său rămîne, totuși, tineretul. Cercetînd programul de activități se poate lesne observa că acesta este un program care se adresează tuturor, de oriunde și nici unei profesii. Trebuie să lăsăm tineretului, organizației U.T.C., posibilitatea să-și organizeze și să-și aleagă singuri modalitățile de activitate. În zadar, invităm „toate vîrstele", așa cum ne place să zicem, la o conferință citită, cînd pe 50 la sută din participanți îi interesează doar filmul de la sfîrșit. Platforma industrială a orașului nostru este nouă, în dezvoltare, capabilă — prin sporirea capacităților de producție, prin diversificarea produselor — să primească noi cadre de tineri, să creeze noi meserii. Trebuie să ne gîndim de pe acum de unde vom selecționa aceste cadre, fiindcă nu le vom importa din alte județe. Atunci ce facem cu orientarea profesională a absolvenților din învățămîntul general, unde pot afla ei mai bine amănunte despre viitoarele profesii, noul profil industrial al orașului? În activitatea casei de cultură, în prezent, ponderea este ocupată de latura distractivă. Elevii liceelor, tinerii în general, se întîlnesc la casa de cultură cel mai adesea în cadrul unor seri de dans — ceea ce este și firesc și necesar — și destul de rar vin în contact cu un grup de tineri muncitori, cu specialiști care să explice, să zicem, unul din procesele tehnologice de la Combinatul de celuloză.

Cunoscînd tematica și denumirea cercurilor găzduite la casa de cultură, ne-am dat seama că de fapt cele mai multe dintre acestea (rebus, filatelie, dans modern, foto, acordeon) pot fi organizate la fel de bine la întreprinderi, în școli sau alte instituții. În schimb, lipsesc de la casa de cultură cercurile tehnice științifice: automobilism, cercul naturaliștilor, cercul de fizică, chimie și matematică. Desigur, ni se poate ușor răspunde că și acestea pot fi organizate „la fel de bine" în întreprinderi, școli ș.a.m.d. Totuși, eu vorbesc de o anumită corelare a „profilului" casei de cultură cu „profilul" mereu modificat, îmbogățit, diversificat al nevoilor spirituale și practice ale oamenilor. Altfel, rămînem să concepem casa de cultură ca fiind sustrasă principalelor noastre preocupări, deși de lipsă de activitate ar fi nedrept să acuzăm casa de cultură!"

Aron Bugștin, îndrumător la Casa de cultură din Suceava: **„Afișăm programul casei de cultură în toate întreprinderile orașului, îl multiplicăm în 3—4 000 de exemplare, dar numărul tinerilor este totuși redus. Nici o întreprindere nu ne-a propus o formă de activitate concretă. Cele mai multe cer săli pentru ședință, solicită încăperile de la subsol pentru seri de dans. Acestea sînt relațiile lor cu casa de cultură".**

Vigh Istvan, secretarul Cenaclului U.A.P.: **„După cum se vede, cu tot programul amplificat în 3—4 000 de exemplare, afișul nu polarizează un număr prea mare de tineri. Cei mai mulți vin la dans. Acolo nici nu încap în sală. Oare s-au cheltuit 15 milioane lei pentru ca această clădire modernă să aibă funcționalitatea unei săli de dans? Ea trebuie să fie o instituție de cultură complexă și, ca orice instituție, cît se poate de specializată. Trebuie să oferim tineretului un program complex foarte variat, mereu nou, neplictisitor și instructiv. Modalitatea conferințelor practicată de atîta vreme este învechită. Conferențiarul aproape întotdeauna citește. Am fost anul trecut la Paris, mi-am expus lucrările într-o casă de cultură a tineretului din Cartierul Latin. Acea clădire nu se compara nici pe departe cu edificiul nostru din Suceava; nici nu avea atîtea fonduri și personal administrativ ca a noastră, acolo statul nu-i subvenționează. Avea un singur salariat, directorul animator, dar acesta obținuse postul de director prin concurs, fiindcă se cere un specialist în materie. Nu orice om de cultură sau profesor de liceu poate fi și un dotat activist cultural".**

Doina Marin, secretara comitetului U.T.C. de la Fabrica „Argeșana" — Pitești: **„În întreprinderi și mari combinate lucrează peste 55 000 de tineri. Cum își petrec timpul liber aceștia? Cei mai mulți învață, se califică la locul de muncă și le-ar mai rămîne timp liber și pentru cîteva ore de petrecere la casa de cultură. Dar deși în ultima vreme în municipiul Pitești numărul instituțiilor de acest gen a sporit, totuși tinerii nu au o casă de cultură. Vechea casă de cultură a tineretului a devenit în luna decembrie casa elevilor și studenților, cu un profil specific, în care activitățile de club se completează cu programa școlară; la Palatul culturii nu avem acces. Acolo activitatea formațiilor artistice de amatori este dedicată turneelor din străinătate. Au dat spectacole în Belgia, Franța, Olanda, Cehoslovacia, dar la Pitești, nu! Am auzit că pe unde au fost s-au bucurat de mare succes. Noi nu i-am văzut decît la repetiții; la clubul întreprinderilor au acces numai salariații, iar Casa de cultură din Găvana, situată chiar pe platforma industrială, a fost preluată de către Teatrul de Stat din Pitești ca să o transforme într-o filială a sa pentru turnee artistice. 15—20 000 de tineri ai orașului își organizează activitățile la căminele culturale din comunele Racovița, Bascov, Hințești, Băiculești".**

Ing. **Ion Rotaru**, secretarul comitetului U.T.C. de la Combinatul de prelucrare a lemnului-Bacău: **„Cercetînd afișul casei de cultură nu se poate spune că nu există activitate: conferințe, expuneri, Universitatea populară, cercuri, seri de dans, spectacole. Enumerate astfel nu li se poate reproșa nimic. Sînt activități care nici nu se aplaudă nici nu se laudă. Dar în ce măsură acestor activități culturale li se asigură primatul calității? În toate sectoarele economice se cere primatul calității, de ce n-am cere și activităților culturale același lucru? Avem în combinatul nostru, ultramodern, tineri care manevrează mașini cu comandă programată, în țară există zeci de fabrici și uzine ultramoderne unde orice intervenție pe fluxul tehnologic îți pretinde o înaltă calificare, o informare continuă asupra noutăților tehnice din lume, într-un cuvînt, uzina solicită la ora actuală muncitorului să fie un specialist în materie și un artist al produselor care le fabrică. De ce n-am pretinde și caselor de cultură același lucru? Eu, ca inginer, întîlnesc în mod obișnuit tineri cu rigla de calcul în buzunarul halatului; aceștia, seara la liceu sau la cursurile de policalificare lucrează cu logaritmi și calcule infinitezimale; tot eu, ca secretar al organizației U.T.C. îi invit să ia parte la o conferință „citită" la casa de cultură sau la o altă activitate „încropită". A sosit momentul cînd trebuie să cerem și celor din domeniul culturii de masă o activitate mai calificată, o cere însăși viața noastră contemporană care pe zi ce trece devine tot mai complexă. Ca delegat al lucrărilor Congresului al X-lea al U.T.C.-ului am constatat din cuvîntul tinerilor că asemenea observații sînt valabile pentru toate instituțiile de acest gen din țară. Instituția culturală trebuie să fie conectată cu realitatea socială după principiul vaselor comunicante și să se mențină la același nivel".**

Bineînțeles, nu avem pretenția că, alegînd și publicînd aceste opinii, ele exprimă întreaga realitate. Discuțiile, confruntarea activității cu opiniile tinerilor au relevat că atît la Suceava cît și la Bacău sau la Pitești instituțiile culturale au programe bogate, iar activiștii culturali, în marea majoritate a lor, nu primesc, cum se spune, leafa degeaba. Reținem însă — și invităm la o discuție mai amplă pe aceste teme — faptul că aceste case de cultură nu sînt suficient de mobile, nu dispun de acele cadre care să le determine orientarea spre problemele de bază pe care și le pun oamenii într-un moment sau altul. Desigur, nimeni nu poate pretinde o adaptare automată sau mecanică, însă nu se poate să nu trezească serioase motive de a medita mai profund la destinul casei de cultură, opinii ca acelea aparținînd, de exemplu, inginerului Ion Rotaru de la Bacău sau lui Vigh Istvan de la Suceava: se resimte în toate acestea nevoia unei substanțiale sporiri a calificării casei de cultură, pe măsura cerințelor de azi adresate tuturor profesiilor. În acest fel, ne apare în bună măsură justificată lărgirea preocupărilor în direcția cuprinderii unor elemente de calificare profesională, de perfecționare științifică și tehnică. Desigur, o condiție în lipsa căreia orice discuție devine inutilă este calificarea superioară a cadrelor care lucrează la casa de cultură. Cît privește situația de la Pitești, credem că cele spuse de secretara comitetului U.T.C. de la „Argeșana" exprimă o dorință mai largă a tinerilor ce merită să fie luată în considerație. Desigur, nici aici tonul critic al părerii acesteia nu vizează activitatea cultural-artistică multiplă și fructuoasă a orașului Pitești, ci numai inechitabila „distribuire" — și destinare a acestei activități. În acest sens, tinerii, credem, au dreptate.

Așadar, asupra tuturor problemelor ridicate de cei cărora le-am publicat opiniile, este necesară, binevenită, o discuție mai largă, susținută de tineri, activiști culturali, personalități ale vieții științifice și culturale. Le așteptăm părerile.

NOI ÎN MUNCĂ, ÎN VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

Organizațiile U.T.C. de la sate

ACTIVISTUL U.T.C. ÎNTRE INFORMAREA CURENTĂ ȘI SPRIJINUL EFECTIV

Un eventual bilanț, chiar dacă nu depășește intențiile unei modeste treceri în revistă, nu poate omite cîteva fenomene pe care le-am observat într-o recentă deplasare în județul Gorj. În localitatea Novaci, de pildă, pe parcursul unei perioade care a acoperit aproape întreg trimestrul I, au fost primiți în organizația U.T.C. 60 de noi membri. Să reținem însă : jumătate din ei au fost primiți în mai puțin de o săptămînă, prin contribuția efectivă a unui colectiv de control al comitetului județean U.T.C. În comuna Scoarța, o evocare a activităților inițiate de organizația U.T.C. le enumeră la loc de frunte pe cele integrate într-un sistem mai larg, într-un circuit în care este antrenat întreg județul. Cînd însă dorești să auzi și cîte ceva despre acțiunile **proprii**, izvorite din inițiative și realități ale organizației comunale, procentul cade brusc pînă la recunoașterea cu jumătate de gură: **„nu sînt prea multe activitățile noastre".**

Spiritul de echitate mă obligă să recunosc și eu că exemplele pot fi și de altă natură : la Glogova, în ziua cînd activistul comitetului județean U.T.C. a ajuns în comună, a avut surpriza să înregistreze o echipă de teatru gata constituită, de existența căreia nu știa. Singurul sprijin care i s-a cerut lui a fost acela de a solicita directorilor de cămine din comunele învecinate aprobarea de a fi prezentate spectacole și în comunele lor. La Căpreni, de asemenea, activistul care răspundea de comună n-a mai trecut o lungă perioadă pe acolo, ceea ce n-a împiedicat organizația U.T.C. să obțină rezultate din cele mai lăudabile în activitatea patriotică. Și așa mai departe — într-un sens ca și în celălalt.

OM DE LEGĂTURĂ SAU OM DE ACȚIUNE?

Investigarea acestor raporturi evidențiază de la început opinii și poziții deloc identice atunci cînd te adresezi secretarilor de comitete comunale U.T.C.: unii dintre aceștia caută motivele unor nereușite ale activității proprii mai ales în afară și le găsesc la activistul județean, la instructor în primul rînd ; în altfel însă, pare tot atît de firesc ca instructorul să găsească o mare parte din vină în „inactivitatea" comitetului comunal U.T.C., în „pasivitatea" sa etc. Ceea ce s-a întîmplat și de data aceasta :

— Instructorul răspunde de cîte 3—4—5 comune, deci e mai mult în alte părți decît la mine și sînt mai dese împrejurările cînd trebuie să acționez singur, decît împreună cu el. Însă, din păcate, tocmai prezența sa neregulată, de cîte o singură zi la intervale destul de mari, mă determină să acționez și eu la fel, mereu în așteptarea sa, mereu amînînd intențiile pînă la sosirea sa (VIOREL NOROCEA, secretarul Comitetului comunal U.T.C. Scoarța).

— Eu unul aș îndrăzni să zic că pot fi numărate pe degete comitetele comunale care acționează din proprie inițiativă deoarece nu le-am urmărit și antrenat mai din scurt. Ca dovadă, dacă activistul n-a izbutit să pătrundă prea mult și la sate, organizațiile sătești sînt uneori ca și inexistente (ALEXANDRU MARIA, șeful sectorului Tineret muncitoresc).

— Dacă un secretar de comună nu poate sau nu vrea să facă treabă, instructorul singur n-ar putea face nimic. De secretar depinde, deci, totul : el este cel ce trasează sarcini celorlalți membri ai comitetului și le controlează. Rolul instructorului se reduce la cel de om de legătură între plenare și instruiri, nimic mai mult (MARINA LASLO, secretara comitetului comunal U.T.C. Runcu).

— E-adevărat, secretarul îi controlează pe ceilalți dar pe el cine îl controlează ? El trasează sarcini comitetului, dar lui cine îi trasează ? După cum se vede, prezența activistului e totuși necesară (NICOLAE FAITER, activist al Comitetului județean Gorj al U.T.C.).

Și dialogul ar putea continua, în aceeași notă, mai multă vreme. Secretarii de comune ar putea întîmpina, de pildă, așa cum au și făcut-o : **„Controlul județului nu prea e însă control, ci o dădăceală care nu ține seama de părerile noastre. Instruirile activului le face activistul, în loc să le facem noi. Altcori, cînd vine în comună instructorul nu ne spune decît „țin-te după mine", iar noi nu facem nimic altceva decît să ne ținem după el".** La rîndul lor, instructorii ar avea și ei ce reproșa : **o situație în care au alcătuit, împreună cu secretarul, un program de activități, dar după trei luni, cînd a expirat, nu era îndeplinit nici măcar un punct din el ; o alta cînd secretarul a afirmat răspicat că e imposibil de adunat tot comitetul comunal fără să fi încercat niciodată s-o facă (a trebuit ca activistul să-i demonstreze contrariul)** — și multe altele. S-ar putea ajunge în felul acesta, treptat, la o controversă interminabilă, dar nu acesta era scopul urmărit de partenerii discuției.

Și totuși, schimbul de replici reprodus mai sus nu este decît în aparență contradictoriu sau, mai bine zis, nu s-a mulțumit să rămînă aici. În discuția pe care am avut-o la sediul Comitetului județean Gorj al U.T.C., interlocutorii au subliniat în dese rînduri, atît propriile lor minusuri în activitatea de îndrumare, cît și pe cele ce țin de un sistem greoi de organizare, de o anumită modalitate devenită inactuală acum.

— Realitatea este că dacă eu am 28 de organizații în sector, mi-ar trebui mai mult de o lună de zile pentru a acorda fiecăreia cîte o singură zi, susținea de exemplu, POMPILIU ANDRIȚA. **Or, eu nu fac niciodată așa ceva, pentru că mereu alerg dintr-un loc în altul. Și, decît așa, mai bine deloc.**

— În afară de asta, adăuga și CONSTANTIN ȘARAPATIN, secretar al comitetului județean U.T.C., **de multe ori, în criză de timp, activistul se mulțumește să-i prezinte secretarului cele cîteva sarcini transmise de județ, fără să mai cheme și restul activului, acesta le comunică sau nu mai departe și așa întregul sistem de informare rămîne suspendat undeva, inutil.**

— Sistemul nostru de lucru, intervine CORNEL CĂLINA, **este total lipsit de operativitate și pentru a împăca totuși aparențele, transmitem sarcinile, mai dăm cîteva sfaturi acolo, cerem niște documente și facem cîteva observații — apoi plecăm mai departe. Decît să calc într-o săptămînă cinci comune, mai bine stau în una singură, dar să știu că fac într-adevăr ceva.**

Fără îndoială, e limpede că toate aceste împrejurări, ca și altele încă, au dus treptat la știrbirea prestigiului unor organizații comunale în fața lor înșile, la încălcarea teritoriului de acțiune prin procedee care încălcau însăși esența democratică a activității U.T.C. și este, desigur, mai puțin important să așezăm acum pe un cîntar farmaceutic partea de vină a fiecăruia, mult mai important este ca, prin eforturi împletite, factorii direct răspunzători să acționeze tot în comun pentru redresarea situației, pentru dobîndirea unei autonomii reale ca atribut fundamental al fiecărei organizații.

AUTONOMIE = INIȚIATIVĂ + COMPETENȚĂ

„Cine este însă mai în măsură să creeze personalitatea și prestigiul organizației ? Activistul județului sau organizația însăși ? Se întreba, la un moment dat, primul secretar al comitetului județean U.T.C., GHEORGHE BERCA. **Cred că răspunsul la această întrebare nici nu mai trebuie formulat. Rostul și rolul activistului în acest proces este numai acela de a-l încuraja, de a interveni cu tact și competență în direcția pregătirii cadrelor. În momentul de față se mai petrece încă un fenomen ciudat : noi, activiștii, sîntem cadrele înarmate cu cunoștințele necesare, cu toate procedeele de lucru, iar tinerii apar pe postul celor care trebuie să facă... așa cum le spunem noi. Ori, pentru a ne angaja în procesul pe care îl dorim cu toții, trebuie să ajungem ca tinerii să stăpînească metodele și formele muncii de organizație tot așa de bine ca noi".**

S-au lansat, în această direcție, și propuneri utile, a căror aplicare ar putea duce la modificarea substanțială a peisajului. Rolul activistului va trebui extins de la acela de distribuitor de indicații și de conducător de instruiri la cel de participant la desfășurarea întregii activități : **„Aceasta e greșeala pe care am făcut-o deseori pînă acum — puneam accentul mai mult pe instruire decît pe activitate. Instruirea trebuie să fie, desigur, și ea concretă și diferențiată, însă aceste trăsături aparțin mai întîi activității".** Pentru aceasta s-a sugerat, de pildă, ca instructorii să fie organizați nu pe rute și sectoare, ca în prezent, ci în colective sau corpuri de îndrumare și control, a căror prezență într-o comună să fie legată de o perioadă mai mare de timp și de conceperea activității însăși.

Un alt aspect al aceleiași chestiuni a fost asigurarea unei mai strînse legături între comună și comitetul județean U.T.C. și biroul său. **„Renunțarea la verigile intermediare ar avea drept rezultat o prezență mai mare în mijlocul tinerilor a secretarilor comitetului județean, a șefilor săi de secții".** O dorință care, odată realizată, ar duce și la sporirea prestigiului secretarului de comitet comunal, care va prelua treptat multe din îndatoririle ce-i revin și acum de drept lui, nu instructorului, începînd cu instruirea activelor din comună și terminînd cu antrenarea tuturor organismelor de lucru de pe raza fiecărui sat. Pentru a ajunge la acest nivel de competență, la capacitatea de a rezolva nemijlocit problemele comunei, fără nici un alt apel la intermediari, secretarul ar trebui poate pregătit, așa cum s-a sugerat, în cadrul unui sistem organizat, pe plan central, într-o tabără asemănătoare celor ce se inițiază acum pentru alte categorii de secretari. Este și aceasta o propunere pe care o reținem și o înregistrăm, gîndindu-ne că activitatea organizațiilor U.T.C. de la sate este poate și acum domeniul în care eforturile noastre ale tuturor trebuie să se îndrepte cu precădere și că în acest proces de utilizare a lor este necesar să dispară elementul care se interpune, pentru a lăsa să apară activistul ca adevărat îndrumător și observator atent al realității.

D. MATALĂ

COLEGII NOȘTRI DE GENERAȚIE

ÎNTOARCERI LA „VATRĂ"

Agronomul GHEORGHE NICULESCU

În 1966, în Stoicănești de Olt se reîntorcea un tînăr. Lipsise de acasă cinci ani și satul îl întîmpina cu case primenite și mușcate-nflorite în ferestrele dinspre miazăzi, îl recunoștea de-al lui după mersul sprinten, ușor agitat și felul cum dădea bineațe oamenilor. Semn că nu-l uitase, că era așteptat. Știa și el — și poate gîndul acesta comun și intim îl ajutase să traverseze mai ușor perioada celor cinci ani de „însingurare". Revenea cu diploma de inginer agronom în buzunar și cu dorința ca tot ce învățase în cei 5 ani să prindă rod spornic pe tarlalele cîmpiei natale. (O primă încercare, soldată cu succes, o constituiau înseși rezultatele practicii de diplomă — efectuată, la cerere, în comuna natală, așa cum tot la cererea lui avea să fie repartizat aici — sintetizate în lucrarea „Influența mecanizării asupra semănatului porumbului, în condițiile C.A.P. Stoicănești, față de semănatul manual sau cu animale". Cum se făcea semănatul manual știa din proprie experiență, din timpul cînd, copil fiind, bătuse sămînța „cu parul", și „ținuse" de cai la rărițat, pe lîngă tata-bătrînul ; el trebuia să afle acum procedee și factori noi ai semănatului mecanic — și rezultatele obținute de cooperativă atestă că nu bătuse un drumeag lăturalnic). Practic, activitatea tînărului inginer GHEORGHE NICULESCU a început odată cu cincinalul trecut și dacă redăm, în continuare, cîteva date privind modul cum a evoluat cooperativa în acești cinci ani definitorii, o facem cu convingerea că cel mai tînăr intelectual al satului a fost în toți acești ani un părtaș activ la fiecare izbîndă obținută. În 1966, averea obștească a cooperativei era de 17 500 000 lei, în 1970 s-a ridicat la 30 milioane lei, pentru ca la finele lui 1971 să atingă, conform planificării chibzuiților gospodari, cifra de 35 milioane lei. La toate aceste realizări, o contribuție de seamă și-au adus-o cei peste 800 de tineri care lucrează zi de zi în cooperativă, reprezentînd 45 la sută din totalul forței de muncă; și-au adus-o — și, am susținut, nu în ultimul rînd — numeroșii tineri reveniți în satul natal după însușirea unei meserii adecvate. Este, desigur, aceasta o dovadă a capacității cooperativei agricole, a întregii colectivități sătești de a-și educa fiii în spiritul dragostei și atașamentului pentru comuna natală, pentru meseriile noi ale satului, de a oferi tinerilor posibilități multiple de muncă și afirmare.

Încă un fenomen, menit să ateste capacitatea tînărului agronom, continua lui perfecționare profesională este pe cale de-a se produce. Cooperativa a luat inițiativa construirii unei ciupercării (cu 10 000 m.p. de cultură) care va intra în exploatare încă în acest an, constituind prima ciupercărie industrială din țară. Șeful acestei ferme, cu o capacitate de 300 tone pe an și un venit, tot anual de 7 milioane lei, a fost desemnat în persoana tînărului inginer Gheorghe Niculescu. Astfel, manualele universitare au început să fie revăzute, cele mai noi studii de specialitate achiziționate.

...În vară, stoicănești și-i așteaptă „întoarcerea la vatră" a altui fiu plecat din mijlocul lor : medicul uman. Va fi, desigur, o satisfacție unanimă, dar, parcă, tot mai mult se va bucura inginerul Gheorghe Niculescu : medicul așteptat este soția lui. Prilej de o mai puternică dragoste pentru satul natal, de mai depline realizări în munca celor doi intelectuali.

IONIȚĂ CĂLMĂȚUI

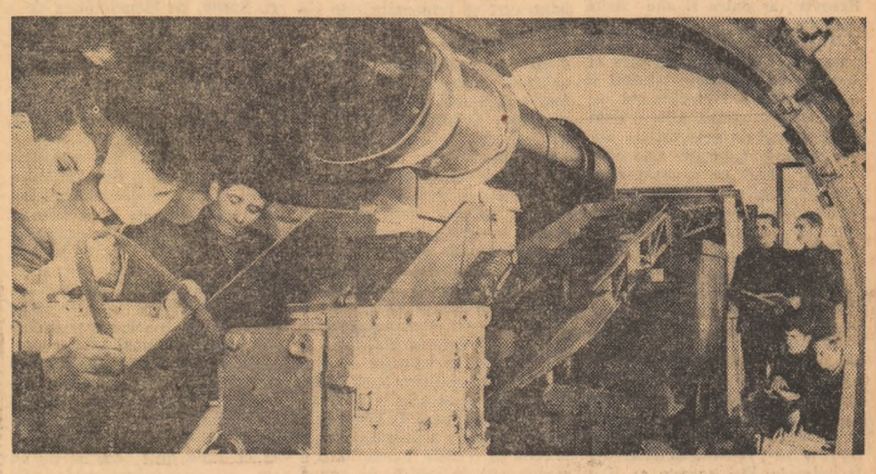

Foto-reportaj la Grupul școlar minier-Lupeni

Ucenic într-o profesie de mare bărbăție

În condițiile industriei contemporane meseria de miner, chiar dacă se preia din tată în fiu, ca o dinastie, cum e tradiția în Valea Jiului, se învață în școli moderne, utilate cu aparatură complexă, deservite de cadre didactice cu o înaltă pregătire.

Imaginile de față vă prezintă Grupul școlar minier din Lupeni :

1. Laboratorul de geologie. Mostrele de roci se studiază cu atenție pentru a fi ușor recunoscute în activitatea practică.

2. Astăzi, munca minerului cunoaște un proces continuu de mecanizare. Înainte de a pătrunde în mină ucenicul este introdus în tainele mașinilor cu ajutorul cărora își va exercita meseria.

3. O vastă bibliotecă, conținînd lucrări de specialitate și beletristică stă la dispoziția elevilor.

4. Eleganță și confort — iată atributele cantinei în care servesc masa ucenicii minieri.

Optimismul unor constructori

(Urmare din pag. I)

Nu același lucru se poate spune despre ritmul de lucru de pe șantierul *extinderii și modernizării Uzinei de utilaje și piese de schimb — Chitila*, lucrare în care s-au investit peste *43 milioane lei*. Noile capacități aflate în construcție vor trebui conform planului de stat să intre în producție la sfîrșitul trimestrului III al anului curent.

— Și vor intra ?

— Credem că da...

— Credem că nu...

Răspunsul cert, aparține constructorului (Șantierul întreprinderii de construcții și montaje pentru industria alimentară București). Beneficiarul, (U.U.P.S.-Chitila) își păstrează rezerva.

— Credem, pentru că. *la ora actuală nu ne mai lipsește aproape nimic* — își justifică tovarășul maistru *Constantin Mătășoiu* punctul său de vedere — *avem și forța de muncă, și materialele necesare.* Dacă totuși mai întîmpinăm anumite greutăți care ar putea să ne handicapeze, ele se datoresc beneficiarului care nu ne asigură, conform graficului front de lucru pe toată lucrarea.

— Ne permiteți ? intervine tovarășul inginer *A. Dumitrașcu*, directorul uzinei. Realitatea este alta. *Dacă facem un simplu calcul, pornind de la sarcina de investiții și productivitatea muncii planificate, vom constata că le mai lipsesc încă mulți muncitori. Dar ei nici nu-și cunosc necesarul. Cît despre frontul de lucru a cărui neasigurare se pune în sarcina noastră trebuie să precizez că vinovatul principal este chiar constructorul care n-a reușit să ne pună la dispoziție spațiul în care urma să ne mutăm producția pentru a elibera hala în care se vor extinde lucrările.*

Replicile, cu pretenții de ultim cuvînt, curg în continuare de o parte și de alta. Cert este că *la ora actuală pe șantier ritmul de lucru este în afara graficului, iar ca urmare planul trimestrial nu s-a realizat.* Valorio restanțele se cifrează la circa 300 000 lei. Ca stadii fizice însă rămînerile în urmă sînt mult mai îngrijorătoare. *La circa 7 obiective* ca turnătorie, forje, tîmplărie, *lucrările nici n-au fost încă atacate.* La corpul cazangeriei realizările reprezintă doar 5 la sută față de 50 la sută cît prevede graficul pentru această perioadă, iar la corpul principal numai 45 la sută față de 65 la sută. La acest ultim obiectiv întîrzierile se justifică prin neasigurarea șantierului cu o macara de 20 tone, necesară pentru montarea prefabricatelor și cu alte utilaje și materiale, dar și din pricina că I.C.M.I.A. *n-a acordat toată atenția încadrării șantierului cu personalul de conducere și forța de muncă calificată.* Nici acum, după sesizarea acestor neajunsuri nu s-a trecut la numirea unui șef de lot, investit cu împuternicirile și răspunderea pe care le implică o lucrare de asemenea complexitate.

În ciuda faptului că totuși constructorii sînt optimiști în sensul realizării integrale a planului de investiții în limitele termenelor stabilite, dacă nu se va interveni cu măsuri de organizare și dotare tehnico-materială corespunzătoare, nu se va putea conta pe respectarea angajamentului lor. Ne întărește această presupunere ritmul de muncă din trimestrul I și care se menține în continuare. Pentru că se pune întrebarea firească : cum vor reuși să realizeze de aici înainte — cu aceeași forță de muncă și aceleași mijloace — lucrări în valoare de 2 milioane lei lunar cît prevede planul în continuare, dacă în cele trei luni ale trimestrului I ei n-au reușit să depășească în total 1 700 000 lei ? Și totuși, pentru a nu compromite termenul de punere în funcțiune, acest lucru va trebui să se întîmple. Pe de o parte, și în primul rînd, *răspunderea revine conducerii Întreprinderii de construcții și montaje pentru industria alimentară care va trebui să soluționeze urgent problema stringentă a forței de muncă* (la 31 martie, în urma unei temeinice analize a mai multor factori s-a constatat că — contrar afirmațiilor maistrului Mătășoiu — de pe șantier lipsesc în raport cu prevederile planului operativ, — 25 zidari, dulgheri, izolatori, și zugravi-vopsitori, precum și 30 de muncitori necalificați) *și a materialelor lipsă :* 800 m.c. pietriș, 350 m.c. tîmplărie lemn, 400 metri cabluri electrice etc. Fără aceste condiții materiale la care trebuie să se adauge *asigurarea conducerii și a asistenței tehnice pe șantier,* constructorii nu vor putea fi antrenați în ritmul cerut de graficul lucrărilor.

O acută lipsă de materiale — *care se explică în general printr-o aprovizionare defectuoasă,* se invocă și pe șantierul 101 al Întreprinderii județene de construcții și montaje Reșița, angajat într-un plan de investiții pe acest an de peste *68 milioane lei.* Ele vor fi materializate în 620 apartamente.

— Constituie realizările primului trimestru platforma sigură a succeselor de aici înainte ?

— *Deocamdată avem o depășire valorică de circa 2 000 000 lei,* ne spune șeful șantierului, tovarășul inginer *Marțian Popa. Dar întrevedem încă de pe acum o serie de greutăți în privința aprovizionării, care amenință realizarea în termen a sarcinilor de producție.*

Într-adevăr, răsfoind contractele de pe biroul serviciului de aprovizionare al I.J.C.M.-Reșița constatăm o serie de furnizori de materiale ca Centrala industrială de materiale neferoase Baia Mare, U.R.E.M.O.A.S.-București, Combinatul de materiale de construcții din Bîrsești, „Armătura" Cluj, I. F. Bocșa etc. care și-au pus cu seriozitate semnătura pe aceste contracte au uitat să le și onoreze în termenele asupra cărora au convenit de bună voie cu beneficiarul.

— La repetatele noastre intervenții — ne spune șeful aprovizionării, tovarășul *Gheorghe Homescu,* cei mai mulți beneficiari se scuză prin formula uzuală : *„defecțiuni tehnologice".*

Adevărata cauză trebuie căutată însă în activitatea economico-productivă a acestor furnizori, în deficiențele de ordin tehnic și organizatoric, în organizarea și conducerea procesului de producție și de livrare a produselor către beneficiarii contractuali. Aceste defecțiuni — spun pe bună dreptate constructorii, îi priveso la urma urmei pe furnizori. *Contractele trebuie respectate în spiritul legii contractelor, iar cei care le încalcă să suporte rigorile legii.*

O altă problemă sesizată pe trasee de raidului nostru și care pune sub semnul întrebării îndeplinirea planului de investiții o constituie *utilajele pentru dotarea noilor capacități de producție.* Pentru Fabrica de pielărie și mănuși din Tg. Mureș cea mai mare parte a utilajelor a fost contractată cu unitățile producătoare din țară și există toate premisele ca ele să fie livrate la timp. În atenția *Combinatului de pielărie și încălțăminte — Cluj,* în subordinea căreia se află fabrica respectivă trebuie să stea în același timp *urmărirea livrării în termen a utilajelor contractate la import.* Mai critică rămîne însă situația la Uzina de utilaje și piese de schimb — Chitila care *n-a reușit să contracteze pînă în prezent, cu unitățile din țară — dintr-un volum de utilaje în valoare de peste 16 000 000 lei decît un volum de 10 000 000 lei.* Pentru ieșirea din acest impas *uzina are nevoie de sprijinul efectiv al conducerii centralei și a M.I.C.M., în vederea obținerii repartiției pentru utilajele respective, pentru urgentarea execuției și livrării lor.*

Statutul profesional și moral al tînărului scriitor

„NU POȚI SĂ SCRII PENTRU OAMENI ȘI DESPRE OAMENI PE CARE NU-I CUNOȘTI"

Convorbire cu NICOLAE DRAGOȘ

— Orice discuție despre tinerii scriitori, despre statutul lor profesional și moral nu se poate purta, cred, în afara încercării de a defini cît mai exact și cît mai aproape de adevăr această realitate incontestabilă a literaturii noastre: tinerii scriitori. Care este punctul dumneavoastră de vedere, tovarășe Nicolae Dragoș?

— Nu cred că ne putem declara potrivnici noțiunii de tînăr scriitor atîta vreme cît ea are doar menirea de a exprima o anume condiție de vîrstă a scriitorului. Tînărul scriitor, dacă el există, nu poate fi o vagă promisiune în atît de delicatul teritoriu al literelor; el trebuie să se constituie ca o prezență activă, distinctă și stimabilă în frontul spiritual. Granițele de vîrstă sînt un criteriu arbitrar și aș înclina mai degrabă pentru afirmația, făcută de personalități ale vieții noastre artistice, potrivit căreia scriitorul adevărat va fi întotdeauna tînăr. În definitiv, în statutul Uniunii Scriitorilor nu există și o categorie de membri ai acesteia care să se numească tineri scriitori.

Aș observa doar că, uneori, între un autor cu zeci de volume, aglomerate unul după altul într-o rodnicie impresionantă și autorul unei singure cărți, criteriile estetice ne determină să dăm nu o dată celui din urmă întîietatea. Nicolae Labiș a încetat din viață în acel tragic accident la o vîrstă foarte tînără. El nu era însă atunci doar un tînăr scriitor, ci un scriitor. Tudor Arghezi, după cum se știe, a debutat în volum mai mult decît în plină maturitate. Dar cînd a apărut volumul „Cuvinte potrivite", Arghezi era de mult o prezență remarcabilă în lumea literelor și publicisticii românești, era de mult intrat în conștiința publică. „Pajerele", „Craii de curtea veche" însumează un număr restrîns de pagini; în raport cu autori de o prolificitate debordantă, contemporani lui Matei Caragiale, aceasta — dacă s-ar aplica în estimarea valorii argumentul *cantității* — ar putea fi ignorat de critică. Ion Barbu sau Bacovia ar putea fi alte două exemple.

Nu s-a inventat și nu se va putea inventa un aparat care să măsoare cu exactitate talentul și nici perspectiva rezistenței în timp a unor creații. Cîte o dată unele excese de generozitate critică, a căror motivație este diferită, au făcut ca numele unor scriitori tineri să beneficieze de dimensionări excesive, corectate apoi printr-o mai riguroasă adecvare la obiect. Un tînăr nu se va putea impune în literatură prin măsuri arbitrare, artificiale. În cele din urmă el va fi doar ceea ce este, chiar dacă — la un moment dat — conjuncturi ivite în cîmpul literar îl vor favoriza. Și nici printr-o gălăgioasă supralicitare a „personalității" proprii nu se va putea impune. Poate cel mult intra într-un anume „folclor de cafenea", într-o anecdotică cu iz balcanic. Dar aceasta ar fi o aspirație de neinvidiat.

Cît privește existența unor generații literare ele nu pot fi definite simplist. Sînt în dezvoltarea unei culturi momente de care-și leagă numele o anume generație, chiar dacă după aceea cei ce o alcătuiesc vor mai fi și martori altor momente ale evoluției sociale. Sînt scriitori pe care un anume eveniment, starea de spirit a unui moment istoric i-au marcat pentru întreaga viață. Mă gîndesc, de pildă, la pașoptiști ori la scriitorii de după primul război mondial, ori la generația tînără de scriitori afirmată în perioada circumscrisă celui de-al doilea război. După cum, cei ce azi se află pe băncile liceelor vor putea să se afirme ca o nouă generație, cu trăsături proprii, cu opțiuni estetice proprii. Această *existență posibilă* nu implică cu obligativitate contradicții de fond cu generațiile anterioare de creatori, ci un necesar efort de ducere a cuceririlor artistice mai departe. După cum nici acest *mai departe* nu trebuie absolutizat; sînt posibile căutări fără finalitate, eșecuri cu consecințe în evoluția unor creatori. Aici, este de așteptat aportul unei critici de autoritate, de discernămînt cert și responsabilitate superioară.

— Este dincolo de orice îndoială că posibilitatea profesionalizării scriitorului, în cazul de față a scriitorului de vîrstă tînără, șansa maturizării ca scriitor depinde de o mulțime de factori; poate nu în cele din urmă de climatul de îndrumare și orientare în care se petrece un destin literar. Aș vrea, deci, să întreb dacă o revistă prin posibilitățile de care dispune poate direcționa, impune și cultiva permanent condiția estetică și ideologică a creației scriitorului tînăr, de a defini în acest mod însăși calitatea viitoarei lui maturizări.

— Uneori se vorbește de *profesionalizare scriitoricească* înainte ca tînărul să aibă o profesie. Sînt, se pare, tineri de talent care încă înainte de a-și vedea numele scris pe o carte, înainte de a fi recunoscuți de critică, de cititori iau decizia profesionalizării. E drept, n-am prea mai auzit să se repete situații mai vechi în care cineva susținea necesitatea de a-și refuza lectura operelor fundamentale pentru a nu-și altera talentul, originalitatea. Dar am întîlnit tineri autori care și-au abandonat studiile universitare pentru a se consacra scrisului; am întîlnit tineri absolvenți ai unor facultăți care și-au refuzat exercitarea profesiei pentru care au învățat ani îndelungi pe motivul că vor să se dedice scrisului și numai scrisului. Hotărîrea luată, de asemenea, cu mult înainte ca lucrările, cărțile publicate să probeze *autenticitatea vocației*.

Și numai dintr-o cercetare sumară a biografiilor scriitorilor noștri vom descoperi că, cei mai mulți dintre ei au îndeplinit munci dintre cele mai diferite, uneori fără nici o legătură cu arta scrisului, dăruindu-se în același timp cu încordare operei ce avea să dăinuiască dincolo de trecătoarea existență a autorilor ei. Susțin, cu încredințarea de a nu greși, că un tînăr decis să încerce sorții îngemănînd cuvintele nu trebuie să-și refuze o muncă dintre cele mai concrete. Însăși prezența într-un colectiv de muncă, la un ziar sau revistă, într-o fabrică, într-un sat, într-un spital, la o școală etc. constituie o experiență utilă. Structurile sociale, relațiile dintre oameni, stările de spirit ale unui moment sau altuia, capacitatea oamenilor de a trăi un gînd, un vis frumos, felul lor de a urî sau iubi, atitudinea lor în fața victoriilor sau a eșecurilor, principiile de viață, etc. nu pot fi cunoscute fără o participare integrată adînc în mecanismul complex și complicat al vieții. Nu poți să scrii pentru oameni și despre oameni pe care nu-i cunoști. *„Numai talentul nu poate face un scriitor. Trebuie ca în dosul unei cărți să fie un om, o personalitate care prin naștere și calitate să garanteze lucrurile scrise"*, spunea Emerson.

Firește, profesionalizarea este posibilă și necesară. Dar profesionalizarea se poate realiza numai în momentul cînd autorul a devenit un nume de mai larg interes, cînd cărțile sale sînt cerute. Altfel, anticipînd o probabilă afirmare scriitoricească, refuzată de forța vocației, se pot naște drame, pot apărea inadaptabilii și ratații. Dintr-o asemenea perspectivă merită meditat și la observația făcută de unul din participanții la utila dezbatere a „Scînteii tineretului" despre *condiția scriitorului tînăr*, observație care viza mai multă atenție în acordarea sprijinului financiar prin fondul literar. Dimensiunea talentului nu poate fi apreciată pe considerentele unei proporționalități cu valoarea împrumuturilor de la fondul literar. Literatura nu este o cursă sportivă; deși într-un climat bun ea împrumută din atributele sportivității: loialitatea, respectul față de colegul de drum, aplicarea acelorași criterii în aprecierea rezultatelor.

Cred că este întemeiată credința dv. că procesul profesionalizării e bine să se producă în preajma revistelor Uniunii Scriitorilor. Dar nu numai a lor. Fiecare revistă, fiecare ziar au posibilități pentru a-i ajuta pe tinerii autori să se clarifice asupra valorii creației lor ca și asupra condițiilor profesionalizării. După cum și edițiile — care au dovedit în ultimul an mai multă suplețe și exigență — pot veni în sprijinul autorilor, cu „apetitul" frecventelor apariții editoriale, nedublate de autoexigența necesară. Însă, primul care decide asupra destinului literar al unui scriitor este el însuși, puterea lui de muncă, talentul lui, soliditatea crezurilor umane și artistice.

— Se spunea într-un timp că scriitori tineri nu cunosc viața, că așa se și explica literatura faptului mărunt pe care o practicau. Amintesc acest lucru gîndindu-mă că destul de puțini scriitori tineri fac publicistică și nu neapărat publicistică literară. Care credeți că este explicația acestei rețineri a tinerilor scriitori? Ar fi bine venită o atragere masivă a tinerilor scriitori în publicistica curentă?

— Nu știu dacă există cu adevărat o reținere în fața publicisticii a scriitorilor tineri. „Cunoașterea vieții" însă e o necesitate pentru creator. Dar nu e vorba de o cunoaștere programată didactic. Cunoașterea vieții nu e posibilă în afara implicării în viață, în bucuriile și dramele ei. Și de ce ar avea tinerii creatori o asemenea reținere? Mulți dintre autori de primă însemnătate ai literaturii române au făcut publicistică și încă de cea mai bună calitate. Eminescu a făcut publicistică de o noblețe și un patriotism pilduitor. Camil Petrescu a fost și un publicist de o inteligență scînteietoare, cu o pasiune rară a apărării unui punct de vedere. Arghezi a revoluționat genul, aducînd un verb inimitabil, conferind pamfletului dreptul la literatură. Zaharia Stancu, Eugen Jebeleanu au făcut și fac publicistică, au considerat — o probează scrisul — o datorie să se pronunțe asupra evenimentelor vieții sociale. Ca redactor aș putea să citez zeci de nume de scriitori de toate vîrstele, prezenți cu opinii, reportaje, articole în presă. Școala publicisticii este și o școală artistică, dar și una civică. Călinescu spunea într-o împrejurare publică: *„A scrie pentru cei mulți este a scrie pentru multă vreme"*. Publicistul are de cîștigat din experiența poetului sau a prozatorului după cum și aceștia au de cîștigat din experiența publicistului. Cu atît mai mult azi cînd scriitorul devine purtător de opinie, cînd posibilitățile de a comunica direct cu cititorii sînt atît de diverse și operative, a ne refuza această comunicare prin publicistică ar însemna a ne refuza o parte a vocației. Se cere afirmat fără ocol că publicistica poate ajuta la îmbogățirea în substanță, la evitarea caracterului atemporal, abstract din creație. Și din aceste motive, nu singurele, deliberată sau nu, abstragerea din problematica zilei, este o eroare. Să mai pledăm pentru o prezență a scriitorilor tineri în activitatea publicistică? Mai sînt necesare argumente? Poate mai degrabă să ne preocupăm cu toții de aflarea *modalităților practice* pentru realizarea unei asemenea prezențe. Însăși condiția scriitorului tînăr își află una din rațiunile sale și în activitatea publicistică. De aceea am apreciat întotdeauna preocupările „Scînteii tineretului" de a polariza în jurul său cît mai mulți scriitori tineri și de a le publica punctele de vedere. De altfel și dezbaterea de față demonstrează, între altele, *eficiența publicisticii*, dînd garanția că în final se vor desprinde concluzii folositoare atît pentru revistele literare și presa cotidiană, cît și pentru organizațiile obștești și diferitele organisme în ale căror atribuții intră, într-un fel sau altul, și problemele de mare răspundere ale afirmării scriitorului tînar.

CONSTANTIN STOICIU

CRONICA LITERARĂ

Augustin Buzura:

ABSENȚII

Semnificația cea mai generală a cărții lui Augustin Buzura este una morală, personajul său crescînd ca individ verosimil pe parcursul unui amănunțit examen de conștiință. S-a vorbit, în legătură cu acest caz, de un anumit fel de autenticitate pe care ar trezi-o „calvarul lăuntric" al personajului, „necruțarea cu care este privit eroul de autor în slăbiciunile lui", în fine, de o anumită cruzime a lucidității ce nu se dă înlături de la a-și provoca adevărate supplicii pentru a face procesul de analiză interioară cît mai zguduitor. Astfel de observații în marginea cazului nu pot fi respinse, ele corespund unui adevăr elementar: intrasigența cu sine însuși nu este o normă internă ușor suportabilă, ea are de învins obstacolele propriului orgoliu, ale supraaprecierii, iluzia propriei excelențe morale ș.a.m.d. Mi se pare, însă, că pornind de aici se acordă un exagerat credit estetic purei anomalii și malformației alogice, echivalînd astfel destul de simplist senzația autenticității cazurilor cu valoarea estetică în cadrul căreia un anumit sentiment al proprietății convenției literare dirijează fără putință de impotrivire chiar sentimentul valorii. Iată, de pildă, în cazul acestui foarte interesant roman scris de Augustin Buzura: satisfacția lectorului și, implicit, sentimentul valorii nu le putem pune pe seama cantității de anormal și halucinație în ordine clinică. Aceasta și pentru că, dacă ar fi așa, n-am mai căuta literatura literaților, ci jurnalele medicilor, stenogramele care notează delirul bolnavilor mintali, monologul psihopaților etc. N-am mai citi azi, de exemplu, **Risipitorii**, **Intrusul** sau **Animale bolnave**, ci dosare cu fișele clinice ale bolnavilor din toată lumea, adică cele mai „autentice" documente ale unei anumite mentalități despre „literatura modernă" care, după unele opinii, „acordă interes indivizilor mai puțin capabili de inițiativă și acte voluntare, înclinați spre introspecție și autoinvinuiri cînd sînt în faze de paroxism sufletesc" (S. Damian). În realitate, evaluarea tipologică a literaturii, sesizarea îndreptățită a „noilor veniți" (noi structuri umane, noi psihologii etc) nu se poate sustrage constringerii de a citi „literar", adică avînd clară conștiința convenției artistice și nu cred că este, în acest domeniu, ipocrizie mai plină de imprevizibile urmări decît aceea de a „uita" faptul că citim un roman și nu un dosar de fișe, o creație și nu o stenogramă. Nu cred, deci, că este cazul să sacrificăm convenția lecturii literare de dragul autenticității tipologice. Pentru cine mai ține seamă de astfel de exigențe „învechite" ale lecturii, romanul lui Augustin Buzura, reprezintă un reflex

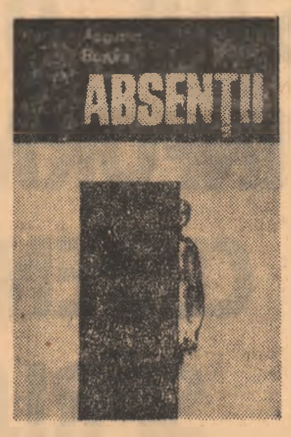

modernizat al prozei romantice preocupată de viziuni fantastice și joc de măști, cu vocație specială pentru animație și spectacol ironic. Sigur că asemenea atribute nu mai sînt posibile în stare pură, ba chiar tensiunea specială a romanului este dată de o permanentă ezitare a personajului de a se lua în serios și de a converti exclusiv în termeni morali dezbaterea interioară. Examenul de conștiință este în aceeași măsură revoltă împotriva propriilor slăbiciuni cît și pretext pentru aducerea în scenă a spectacolului de măști, a carnavalului pe care o imaginație bogată și-l poate dărui sieși. Făpturile se încheagă din „absențe" și, ca în cea mai tipică tehnică fantastică, petele zidului se animă de figuri spectrale, iar obiectele transmit rafale de semnale. Animarea spațiului interior este în autentica tradiție a prozei romantice și conștiința convenției ține trează luciditatea cu care asemenea procedee trebuiesc considerate. Personajul nu este deci un „modern" psihopat ori un caz clinic ci expresia mai complexă a unei structuri romantice pusă în fața unor probleme presant actuale, ele, ca să spunem așa, „moderne", în înțeles strict cronologic. Aspectul cel mai interesant constă în aducerea examenului de conștiință la suprafață ca într-un veritabil spectacol, în înscenarea și regizarea tribulațiilor interioare. E cazul, desigur, să ne întrebăm ce semnificație are această permanentă convertire și cum privim personajul care-și traduce intuițiile autoanalizei în termeni spectaculari. În măsura în care dedublarea, asistarea ca martor la propria confruntare interioară, se produce ca un subtil tertip al conștiinței prin care ea se eliberează oarecum de greutatea insuportabilă a „sarcinii", personajul poate fi considerat slab. A căuta refugiul protector în însuși mecanismul interior care declanșează și dirijează căutarea vinovăției morale este o slăbiciune, însă, după excelenta caracterizare a lui Valeriu Cristea, o „slăbiciune plină de vitalitate". Pe de altă parte însă, tăria de a se privi în acest fel în față, fără cruțare, nu este scutită de o anumită perversitate; autoanaliza dezvăluie nu numai vina acceptării incorectitudinii și necinstei dar, în același timp, și mijloacele inventării straturilor izolatoare, protectoare precum și a unor **medii de fugă** (aici „halucinațiile" au acest rol). Se pare că în însăși forța autoanalizei coexistă o specială capacitate a conștiinței de a-și inventa pretextele fugii de ea însăși. Un intreg sistem de mobilizare a atenției asupra elementelor imobile, neutre, liniștitoare ale unui univers mecanic acționează în momentele critice ale demersului interior, orientînd activitatea conștiinței în alte direcții, mai puțin angajante. În exterior, personajul asistă în cadrul institutului unde lucrează la derularea unor relații acționate de ambiție și arivism intelectual față de care el manifestă o revoltă pasivă. Curajul confruntării cu propria conștiință morală, minuțiosul „examen de conștiință" este grav atins: nu poate rămîne cinstit cu el însuși cîtă vreme în relațiile cu ceilalți acceptă să figureze ca un cobai al experiențelor aducătoare de glorie științifică și onorabilitate morală. În bună măsură personajul este un simulant, un martor al procesului de conștiință pe care și-l întetează sieși. Situație care-i arată în fond slăbiciunea dar îi și dezvăluie capacitatea reală de inventare a unui univers fictiv de o acaparantă seducție. Personajul necruțător cu sine își însușește știința de a se reabilita prin tertip moral. Revolta produsă de niște cauze reale se volatilizează în spațiul interior, sentimente și stări avînd la bază relații cu ceilalți (lucrători ai institutului) sînt transferate asupra evocărilor memoriei, adică puse să se consume într-un univers imaginar în care relațiile nu mai sînt constrîngătoare, nu reclamă cu necesitate decizia. „Absenta" personajului este o stare ambiguă, luciditate și lașitate în aceeași măsură. Nu poate fi confundată o astfel de situare morală cu drama personajelor lui Camil Petrescu. Formula autorului lui **Danton**, „cîtă luciditate atîta dramă" trebuie modificată în acest fel: „cîtă luciditate atîta lașitate" pentru că, în realitate, personajul lui Augustin Buzura nu rămîne nici un moment singur în fața conștiinței sale morale. Procesul interior n-are o funcție eliberatoare, ci doar una spectaculară în care sentimentul moral precis determinat se „inactualizează" ori, mai grav, se mistifică în senzații. Personajul însuși recunoaște cu ironie că „am niște sisteme de reglaj foarte sănătoase... Cînd simt că devin prea uscat, pac, memoria îmi oferă triste drame, unele particulare, altele mai puțin particulare... pe care le trăiesc intens **ca pe un film emoționant.** Cînd se îngroașă gluma... pac, îmi apare din eter vreo iubire, schimbăm ceva vorbe dulci, ne facem reciproc fericiți și **iar s-a schimbat placa.** Cînd și astea devin banale... mă închid în laborator și, pînă la urmă, de multe ori se întîmplă să am noroc, mai descopăr cîte o mică și neinsemnată chichiță care, adesea, poate avea consecințe importante, ca dovadă titlurile profesorului" (s.n.). Mediu de fugă este și proiecția în viitor: „Bineînțeles, trăiesc cumva în viitor, încerc de pe acum să mă acomodez în plasticitatea uriașă a psihicului uman de atunci, consider deja rezolvate o mulțime de enigme, încerc să-mi croiesc o psihologie adecvată, dar, oare, nu trăiesc într-un viitor prea îndepărtat, totuși?". Intransigența este, cum se vede, dublată, „păzită" de pretextul trăirii într-un viitor „prea îndepărtat". Din ciocnirea lucidității cu tertipurile pe care și le inventează rezultă o paralizie a puterii organice și incapacitatea de a decide, „absența". Totuși, de convulsie ori tortură morală nu poate fi vorba dacă ținem seama de îndoiala amuzată pe care ironia personajului o strecoară în cele mai grave demersuri. Atunci cînd acest echilibru între autentic și simulat este pierdut ne apare limpede o anume emfază a superiorității care divulgă secreta mulțumire de sine a eroului. În pofida autodisecțiilor la care se dedă. În mare măsură el pare o structură „sănătoasă", robustă, care afectează o exagerată „cruzime" cu sine însuși. În asemenea momente personajul ne apare de-a dreptul frivol.

C. STĂNESCU

(Urmare din pag. I)

și mai ales oamenii ei în ianuarie—februarie 1971. Pentru o varietate tipologică am apelat la filmul „Într-un sat din Argeș" realizat la Stoicănești — Olt în 1961. M-am oprit la aceste trei trepte esențiale din viața satelor noastre, anii 1951—1961 și 1971 pentru a surprinde în imagini puternicul avînt al agriculturii noastre socialiste...".

Pe ecran apar imagini din 1961: la o grădiniță de copii un chip de fată. Apoi, azi, într-o clasă o elevă vorbind în limba lui Voltaire. Este una și aceeași persoană: Aurora Tudose, fiica brigadierului zootehnist...

Imaginile filmate la Sintana, județul Arad, pot fi rezumate de comentariul filmului:

— Un operator de la jurnalul cinematografic — filma atunci — un adevărat eveniment pentru cei din Sintana: nașterea primilor doi purcei ai cooperativei.

— Peste 10 ani, în 1961, îndeminarea și priceperea oamenilor sporise. Gospodăria avea de acum 3 000 de porci și o avere de peste 12 milioane de lei.

— În 1971, averea obștească a sporit cu 7 milioane. Fără îndoială că toate aceste trepte nu s-ar fi putut urca, fără hărnicia cooperatorilor, fără ajutorul substanțial al statului socialist.

Și iată realizările cele mai recente: rezultatele ultimului cincinal. Realizarea nr. 1: serele legumicole pe o suprafață de 6 hectare...

„În februarie am împlinit un an de cînd sînt membru de partid. Și am avut bucuria să pot fi prezent la Semicentenarul P.C.R. cu un film despre țăranii cooperatori. De fapt, primul meu film, debutul meu ca regizor de filme documentare, în 1968, a fost tot unul închinat agriculturii socialiste, „Secretul Comanei" era dedicat C.A.P. Comana, județul Constanța". Octav Ioniță *ne declară în continuare*: „Pentru „Trepte" am depus o intensă activitate mai ales în perioada de prospecție cînd timp de trei luni de zile am vizitat 16 cooperative agricole din diferite județe ale țării, pregătind documentarul „Trepte", pe care l-am filmat, și „Oamenii acestui pămînt" pe care îl voi realiza începînd de la sfîrșitul acestei luni în comuna Goicea Mare din județul Dolj.

Perioada de filmare mi-a oferit niște surpize. După ce am văzut în studio materialul filmat în 1951 și 1961 am plecat să filmez niște eroi „cunoscuți" într-un fel, să le urmăresc destinul. Viața, realitatea a întrecut cu mult datele scenariului meu și ale prospecției. La Sintana știam că va trebui să o reîntîlnesc pe Bora Viorica despre care aveam imagini filmate cînd ea avea 2 ani și 12 ani. Acum, cînd ne-am dus s-o filmăm, am nimerit tocmai la nunta ei cu mecanicul de locomotivă Vasile Ardeleanu... Mama ei, Bora Valeria, este una din fruntașele cooperativei din Sintana. 714 zile-muncă anul trecut, peste 1000 zile-muncă în 1968..".

Regizorul Octavian Ioniță la filmare în comuna Sintana.

„TREPTE"

Și iat-o în imagine pe Bora Valeria confesindu-se:

— Mi-amintesc de toată averea mea pe care am avut-o la intrarea în gospodărie, care era compusă dintr-o pereche de desagi și un deu de lapte. Am intrat într-adevăr foarte săraci. Pe lîngă astea toate am avut și soțul invalid de război. Și muncind din greu am început să ne construim și o căsuță. Am construit una mică, pe urmă, am vrut să ținem și noi pasul cu lumea, am mai făcut una mai mărișoară. Am avut în decursul ăsta și doi copii — pe care i-am crescut mari, i-am dat să-nvețe și ei cîte o meserie. Și acuma sîntem mulțumiți... Pe ecran se succed imagini de azi și de ieri.

„Filmul acesta cred că demonstrează utilitatea filmului documentar ca mărturie cinematografică a unei epoci. De aici atenția pe care o acordă conducerea Studioului „Alexandru Sahia" secției sale de *letopiseț* care are astăzi o intensă activitate la care concură toți regizorii și operatorii din studio. Filmînd intens imagini ale realității noastre, noi pregătim în fapt documente cinematografice care-și vor avea acoperirea în timp. Nimic nu poate fi mai elocvent decît imaginea unor realități pe care viitorul le va schimba. Și în filmul „Trepte" există multe asemenea secvențe în prezentarea cărora am renunțat la orice comentariu. Forța emoțională a unor imagini în care sînt cuprinse aspecte din satele Stoicănești-Olt și Sîntana-Arad la intervale de două decenii ține de specificul artei cinematografice și noi, cineaștii, alături de toți creatorii întîmpinăm Semicentenarul, prezentînd o adevărată cronică a zilelor vieții noastre. Profit de ocazie pentru a vă spune că „premiera" acestui film, în satele Sîntana și Stocănești, a prilejuit discuții interesante, folositoare activității mele de regizor de filme documentare.

CRONICA Conservatorului

Ca de fiecare dată în această perioadă a stagiunii artistice, climatul muzical se află în plină efervescență. O dovadă în plus ne-o oferă Conservatorul „Ciprian Porumbescu" între ale cărui ziduri se răsfring, aproape în fiecare seară, ecourile multor lucrări simfonice nemuritoare. Talentul, originalitatea cu care sînt gîndite și interpretate partiturile, sînt calități care îi recomandă pe majoritatea soliștilor ca viitori instrumeniști de frunte ai orchestrelor simfonice. Merită a fi subliniată, cu această ocazie, diversitatea de forme care permit, în anii de școală, afirmarea scenică a interpreților. Ca protagonist al unui recital sau solist al unui concert simfonic, tînărul instrumentist are posibilitatea de a-și evidția calitățile individuale; evoluînd apoi, pe aceeași scenă și în fața aceluiași public, constant, în cadrul unei formații camerale sau orchestre simfonice studențești își armonizează disponibilitățile cu cele ale colegilor, examenul constînd acum, în puterea de omogenizare a valorilor ansamblului. Din păcate, se observă un oarecare decalaj în ceea ce privește antrenarea diferitelor clase, unii profesori menținîndu-și discipolii pe tot parcursul anilor de studii într-un nejustificat anonimat, ceea ce bineînțeles, prejudiciază caracterizările finale alcătuirii fișei psihopedagogice, cartea de vizită a fiecărui absolvent.

Interesul de care se bucură la Conservator, audițiile simfonice este probat și de faptul că, aici spectatorii, în majoritate profesori sau colegi de clasă (nota bene: în ultima vreme se zărește în sală tot mai mulți elevi ai școlilor de muzică, nu întotdeauna disciplinați, dar în ale căror aprecieri se vădește un ascuțit simț critic) vin pentru a-i asculta pe interpreți, pentru a le înregistra evoluția progresivă, stagnarea ori involuția și mai puțin pentru a urmări, cu respirația tăiată, piese de mare rezistență și popularitate. Astfel, se observă în alcătuirea programelor o mult mai mare libertate ca în alte părți. Conservatorul evidențiindu-și în ultimă instanță prin posibilitatea de a da viață unei multitudini de partituri simfonice, atributul de înaltă instituție de artă.

Un asemenea concert simfonic care a permis, printre altele, și audierea unor piese reprezentative, dar puțin cunoscute, din creația lui J. I. Bach, I. Chr. Bach, W. A. Mozart, l-a avut ca soliști pe flautistul Denes Pall, violonistul Mihai Spinei și pianista Doina Dacian. Exceptîndu-l pe flautist, proaspăt absolvent, restul soliștilor cărora li se adaugă violoncelistul Mircea Palade, interpret al Concertului pentru violoncel și orchestră de Joseph Haydn, sînt studenți în anul al IV-lea. Suita a II-a de I. S. Bach, lucrare a cărei includere în repertoriul tuturor flautiștilor a găsit în interpretarea lui Denes Pall, multă sensibilitate. Flautistul ne-a impresionat, la fiecare apariție (repertoriul său include lucrări preclasice, clasice romantice și contemporane) prin luciditatea cu care construiește frazele muzicale, le definește colorratura specifică și le armonizează într-o cursivitate firească. Probele de virtuozitate tehnică pe care solistul le-a avut de trecut în ultima parte a lucrării au subliniat pe lîngă bogate resurse și faptul că proaspătului absolvent îi este încă familiară ambianța orelor de studiu. O interpretare izbutită a oferit și Mihai Spinei Concertului pentru violă și orchestră de J. Chr. Bach, piesă inclusă atît de rar în programele concertelor simfonice, deși frumusețea inefabilă a unor pasaje lirice o recomandă ca pe una din nestematele genului. Printre surprizele actualei stagiuni a Conservatorului se numără și evoluțiile pianistei Doina Dacian, cîștigătoare a bursei „Dinu Lipatti", recomandată printr-o tehnică egală și o transpunere corectă, poate prea didactică, a indicațiilor partiturii destul de depărtată, totuși, de ceea ce convenim să numim „spirit mozartian".

Acompaniamentul orchestral care a urmărit cu suficientă fidelitate notațiile partiturilor, reușind chiar, în unele secvențe, să lasă din platitudinea corectă, dar fără entuziasmul ansamblurilor sudate, cu care ne-a obișnuit, a fost asigurat de Orchestra de studiu a Conservatorului. Reimprospătat cu elemente tinere, a căror prezență s-a făcut simțită, ansamblul a imprimat unor momente ale Concertului de I. Chr. Bach culoare și suplețe ritmică. Personalitatea cunoscutului dirijor Alex. Șumski, a dat întregului spectacol tonusul vital necesar, reușita serii datorîndu-i-se în mare măsură.

CH. P. ANGELESCU

PRO ȘI CONTRA

GALATEEA, SCARA ȘI BURLANUL

Există pe Calea Victoriei nr. 132 o „galerie" de artă, mică, întunecoasă, cam de dimensiunea unei mercerii, flancată de o cofetărie și de o spațioasă casă de mode. O „hăinuță" nouă și un nume mitologic — Galateea — vrea s-o impună altfel publicului, să-i dea cu alte cuvinte o înfățișare mai „civilizată", să o facă mai proprie scopului. În fine, vedem, „designerii" la lucru! De afară arată foarte „modernă", adică ceva care să ne aducă aminte de batiscaful căpitanului Cousteau sau de The Yellow Submarine (în traducere aproximativă: **Submarinul Galben**), ceva care să ne sugereze în orice caz era atomică, cu mult metal, multă sticlă, multă geometrie etc., etc. Ce legătură are cu titlul? Galateea era fiica lui Nereu? Era. Nereu era regele mărilor? Era. Sau cel puțin așa susțin unii de vreo 2000 de ani încoace. Așa că... Dar să ne apropiem. După ce împingi zdravăn o **ușă funcțională** de circa 30—40 kg (alături există o altă ușă și mai grea, toată realizată, n-am înțeles de ce — din plăci masive de marmură!) intri în minuscula sală de expoziție. Și aci s-a schimbat cîte ceva. Un frumos mozaic vechi de cîteva decenii așa cum cu greu se mai poate realiza astăzi, a fost înlocuit cu plăci albe de faianță a căror glazură a început să se crape, în mod firesc, pentru că acestea nu sînt destinate pardoselii, mai exact pardosirii. Au apărut numeroase lămpi moderne a căror sursă de lumină sînt faruri de automobil. Ele fac, sau ar trebui să facă, pentru că sînt mai palide decît lămpile cu gaz, lucrările de artă vizibile în cursul serii. S-a mai schimbat ceva? Da. Acum e un frig insuportabil, iar albul plafonului, pardoselii și pereților concură la **senzația** de instalație frigorifică. Exista înainte un mic șemineu cu gaze. A fost desființat și amplasat **aerian** deasupra unei uși care face legătura cu cîteva dependințe. Înainte cei care avea grijă de sală se apleca, deschidea simplu gazele și... aveam căldură. Acum este nevoit să intre în dependințe să se suie pe o scară de zugrav, în pod, unde a fost amplasat noul șemineu. Bineînțeles, după ce ocolește tot felul de „lucruri vechi", după ce controlează un burlan improvizat care iese undeva „la vecini", ca în desenele lui Jiquidi sau Tonitza ce evocau periferia de altădată. Și e acum o căldură în pod de-ți vine să anunți Paza contra incendiilor! (N-avem nici o intenție, dar dacă într-un caz extrem ar interveni și o amendă n-ar conta prea mult pe lîngă banii cheltuiți pentru reamenajarea sălii). „Chestia" asta foarte estetică și funcțională și novatoare (n-am mai văzut pînă acum sobă amplasată în tavan) toată această „muncă de concepție" realizată de arh. Mircea Coradino a costat conform **devizului inițial** 120 000 lei. Suma nu ne sperie. Pentru că devizul pentru reamenajarea galeriei „Apollo" într-un fost magazin de optică medicală s-a ridicat la circa 550 000 lei. Să fim înțeleși. Nu sîntem împotriva aspectului urban pe care trebuie să-l aibă o sală de expoziție, dar în frenezia acestor reamenajări care a cuprins toate galeriile noastre, se cheltuie o sumă (care a depășit demult milionul) cu care s-ar fi putut construi cel puțin cinci săli noi spațioase, proprii destinației discutate. Pentru sălile vechi, multe improprii, se puteau chema cîțiva **meșteri luni** cărora să li se ceară ca panourile să arate „bine", dar mai ales să se poată pune ceva pe ele, ca aceste panouri să fie suficient luminate etc. și care pentru 120 000 lei (ca să rămînem la suma asta convențională) nu ți-ar fi dat foc la casă.

C. R. CONSTANTINESCU

AGENDA

SCHIMBUL INSTRUMENTELOR DE RATIFICARE A TRATATULUI ROMÂNO-BULGAR DE PRIETENIE, COLABORARE ŞI ASISTENŢĂ MUTUALĂ

Miercuri, 31 martie, la Ministerul Afacerilor Externe a avut loc efectuarea schimbului instrumentelor de ratificare a Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între Republica Socialistă România şi Republica Populară Bulgaria, semnat la Sofia, la 19 noiembrie 1970.

Conform dispoziţiilor sale finale, Tratatul a intrat în vigoare în ziua schimbului instrumentelor de ratificare.

(Agerpres)

Miercuri dimineaţa a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie, delegaţia albaneză condusă de Pupo Shyti, vicepreşedinte al Comisiei planului de stat, care a participat la tratativele pentru încheierea unor convenţii privind colaborarea tehnico-ştiinţifică între Republica Socialistă România şi Republica Populară Albania.

O delegaţie de producători şi exportatori din S.U.A. de maşini pentru ambalaje destinate industriei alimentare, pentru cosmetice, coloranţi, medicamente şi detergenţi a făcut o vizită în ţara noastră.

Miercuri, membrii delegaţiei au părăsit Capitala.

Miercuri după-amiază, Iosif Banc, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, ministrul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii şi apelor, a primit pe Ahmed Lasky, ministrul agriculturii şi reformei agrare din Maroc.

La invitaţia Ministerului Afacerilor Externe belgian, la 31 martie 1971 a plecat la Bruxelles, George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe.

La invitaţia Ministerului Învăţămîntului, au sosit în Capitală, într-un schimb de experienţă, Raymond Poignant, directorul Institutului internaţional de planificare a educaţiei de pe lîngă U.N.E.S.C.O. şi Lionel Elviln, directorul Institutului de educaţie din Londra.

Acţiuni bine gîndite

(Urmare din pag. a III-a)

practică. Şi, ceea ce este de o importanţă covîrşitoare, aşa cum se subliniia în Expunerea din 23 noiembrie anul trecut, iniţiativa trebuie să fie la ea acasă" în îndeplinirea obligaţiunilor, traducerea exactă a acestor sarcini reclamind spiritul în care ele au fost precizate.

Am trecut, succint, în revistă „planul de lucru" al oricărei staţiuni de mecanizare tocmai pentru a ne putea raporta cît mai exact la realităţile şi realizările uneia dintre ele. Am ales pentru acest dialog cu mecanizatorii una din unităţile fruntaşe anul trecut în îndeplinirea sarcinilor de plan, anume Staţiunea de mecanizare a agriculturii din Mărtineşti, judeţul Vrancea.

Aşadar, cum se „încadrează" S.M.A. Mărtineşti în noul statut de funcţionare cuprins în Expunerea din noiembrie anul trecut? Ce s-a făcut, practic, aici, pînă în clipa de faţă?

În primul rînd, am aflat, au fost „echilibrate" cele şapte secţii ale staţiunii care deservesc cele şapte cooperative, în sensul repartizării unui număr diferit de maşini şi utilaje agricole necesare efectuării în bune condiţiuni a întregului proces de lucrări agrotehnice. De exemplu, numărul tractoarelor, sensibil diferit, de la o secţie la alta se explică prin gradul de „tărie" al solurilor. S-a trecut imediat la înfiinţarea unor ateliere de reparaţii şi întreţineri la sediile secţiilor, dotate, în mare, cu cele necesare desfăşurării campaniei agricole, de-a lungul întregului an, evitîndu-se, astfel poticnelile cauzate de deplasările la centru pentru repararea maşinilor şi uneltelor. S-au organizat, pînă în prezent, patru asemenea ateliere — un al cincilea existînd la sediul staţiunii — urmînd ca anul acesta, la sfîrşit, asemenea ateliere să aibă fiecare secţie. Secţiile au preluat, pentru exploatare şi întreţinere, întreg utilajul existent în cooperativele respective, utilaj a cărui randament a crescut, urmare a unei exploatări mai raţionale şi atente, simţitor. Pentru ca executarea lucrărilor agricole mecanizate să se desfăşoare conform normelor agrotehnice, întreg parcul de maşini şi tractoare al staţiunii a „ieşit" din reparaţie cu o lună şi ceva înaintea termenului stabilit, 20 februarie. Ca o primă consecinţă a efectuării reparaţiilor într-un timp record, a început pregătirea terenurilor pentru însămînţare şi apoi însămînţarea culturilor din prima urgenţă.

Ajunşi în acest punct trebuie să spunem că, din cele şapte cooperative agricole deservite de către S.M.A. Mărtineşti numai trei au comandat pînă la mijlocul lunii februarie aceste lucrări, celelalte patru, a căror terenuri se află în acelaşi „perimetru" pedoclimatic, amînînd de la o zi la alta această operaţiune pentru a se „decide", totuşi, spre sfîrşitul lunii februarie şi începutul lunii martie, fapt ce a dus la pierderea unei rezerve însemnate de apă din ceea ce pămîntul a reuşit să menţină pînă la această dată. De altfel, credem, relaţiile consiliilor de conducere ale cooperativelor agricole cu conducerea S.M.A.-urilor trebuie să se întemeieze pe obligaţiile ce le au, împreună, de a realiza planurile propuse. Faptul că brigadierilor şi preşedinţilor de cooperative nu li se opreşte din salariu acel procent-garanţie în situaţia în care planul nu ar fi îndeplinit nu trebuie să ducă la scăderea interesului privind soarta recoltelor. Am făcut această paranteză deoarece, nu o dată, lucrările agricole sînt aminate cu cîteva zile din motive mai puţin plauzibile, între preşedinte şi inginer agronom existînd păreri diferite. Or, cel care „semnează" în bancă lucrările agricole ce trebuie achitate S.M.A.-ului nu este inginerul agronom.

În aceeaşi ordine de idei, directorul S.M.A. Mărtineşti ne spunea că, obligaţia fiecărei cooperative este să trimită comenzile săptămînal, vinerea, pentru ca secţiile să-şi poată organiza planul de bătaie pentru săptămîna ce urmează dar că, această obligaţie rămîne de cele mai multe ori doar în planul general de măsuri, faptic comenzile întîrziind uneori pînă luni dimineaţa.

Ceea ce, conchidem şi noi, nu poate decît să îngreuneze munca mecanizatorilor, să ducă la eforturi suplimentare pentru a nu spune că şi operaţiunile riscă să nu mai fie făcute conform normelor de lucru obligatorii. Şi dacă la S.M.A. Mărtineşti asemenea cazuri repetate de netrimiterea comenzilor la timp au fost rezolvate totuşi cum trebuie, în ce-i priveşte pe mecanizatori, nu trebuie să uităm că o asemenea practică poate duce la un consum de energii fizice şi psihice sporit peste ceea ce un organism poate suporta şi că, în chip firesc, acest consum se poate repercuta nefavorabil asupra lucrărilor agricole. Nu un plus de operativitate ci respectarea obligaţiunilor de ambele părţi va fi în favoarea atît a cooperatorilor cît şi a mecanizatorilor.

Revenind la sarcinile sporite care stau acum în faţa S.M.A.-urilor, trebuie spus că, la Mărtineşti se caută soluţiile adecvate pentru rezolvarea întocmai a acestora. Ceea ce nu este nici simplu şi nici chiar atît de uşor. Lucrările de întreţinere a reţelei electrice din cooperative, de irigare, construcţii, întreţinerea utilajelor zootehnice presupun un grad de specializare ce nu poate avea de-a face, în nici un caz, cu amatorismul sau cu bunăvoinţa. Puşi în faţa acestei situaţii, cei de la Mărtineşti au căutat soluţiile cele mai bune pentru a rezolva şi „onora" cum trebuie noile obligaţii. Mecanizatorii, prin însăşi meseria pe care o practică, sînt obligaţi la o seamă întreagă de cunoştinţe dintre care cele privind electricitatea nu sînt ultimele.

„Pînă vom reuşi să avem în fiecare secţie un electrician calificat ne-am hotărît să specializăm noi aceleaşi număr de oameni prin cursuri la sediu „înarmîndu-i" cu cele de trebuinţă, este vorba de acel obligatoriu minimum de cunoştinţe în reparaţiunile mai puţin complicate de întreţinere a instalaţiilor electrice. Avem la sediu un singur electrician calificat, se înţelege că nu poate da asistenţa necesară turor cooperativelor. Străduinţa noastră este să nu se improvizeze nimic, lucrările să fie de bună calitate. Evident, este vorba de acele lucrări ce nu reclamă înaltă calificare pentru că, în acest caz, pînă la rezolvarea definitivă a situaţiei va trebui să ne folosim de serviciile singurului electrician calificat — ni s-a spus".

Departe de a fi o chestiune de ordin secundar, existenţa electricienilor calificaţi la S.M.A.-uri, nu trebuie lăsată pentru a-şi găsi rezolvarea numai la iniţiativa şi posibilităţile celor de aici. În nici un caz S.M.A.-urile nu pot oferi acea calificare obligatorie necesară profesării, în această direcţie iniţiativa trebuind să o aibă întreprinderile judeţene pentru mecanizarea agriculturii cărora le revine sarcina de a acţiona neîntîrziat. Aceeaşi rezolvare o reclamă şi celelalte compartimente: construcţiile de saivane, grajduri, dependinţe, irigaţiile neputînd fi deservite decît de oameni calificaţi cu adevărat. Pentru că, în ultimă instanţă, meseriaşii improvizaţi dau şi ei un randament „improvizat". Soluţiile de moment nu trebuie să se „permanentizeze", problema trebuind să fie rezolvată la nivel judeţean sau, şi probabil ar fi mult mai bine din punct de vedere al însuşirii şi temeiniciei cunoştinţelor, la nivelul ţării.

Am întîrziat asupra acestor sarcini aparent complementare activităţii de bază a S.M.A.-urilor tocmai pentru că nu sînt astfel, ceea ce Expunerea a relevat cu claritate, atrăgînd atenţia asupra necesităţii rezolvării problemelor pe care acestea le degajă. Fără a fi avut pretenţia să cuprindem în totalitate aspectele derivate din activitatea S.M.A.-urilor, am început acest dialog cu mecanizatorii fiind convins de utilitatea sa, de cîştigul pe care-l pot aduce intervenţiile acestora în îmbunătăţirea şi perfecţionarea activităţii staţiunilor de mecanizare a agriculturii.

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

Selecţionata olimpică — Spartac Pleven: 0-0

DACĂ VREM SĂ NU RISCĂM...

Despre un meci amical şi în care, pe deasupra, nu s-a marcat nici un gol, cronicarul n-are prea multe de spus. Dar, fiindcă este vorba de o echipă reprezentativă, care are drept obiectiv declarat calificarea în turneul olimpic, este necesar să ne oprim asupra fiecărei evoluţii, spre a înregistra stadiul de pregătire, şansele, pretenţiile emise. Gălăţenii au văzut o partidă frumoasă, aprig disputată, însă, din păcate, sterilă, soldată cu un rezultat alb. Fără discuţie, „elevii" lui Valentin Stănescu şi Cornel Drăguşin ar fi meritat, după factura jocului, victoria la un rezultat care să exprime diferenţa valorică dintre cele două formaţii. Dar ce te faci cînd golul sau golurile pe care această echipă „le caută" de trei luni, refuză să intre în poarta partenerului de joc? Şi ieri au fost multe ocazii care, în alte împrejurări, am văzut că au creat goluri. Dar Florin Dumitrescu, Cuperman, Tătaru, Săicean — am numit toată linia de atac (întărită din min. 68 cu Dincuţă) — n-au reuşit să concretizeze, mai exact n-au reuşit să creeze asemenea faze şi acţiuni încît golul să devină inevitabil. Ineficacitatea este, de fapt, o meteahnă mai veche nu numai a echipei olimpice, ci a fotbalului nostru în general. Adevărat, echipa oaspete este o formaţie redutabilă, tînără — vîrsta medie 23 de ani — ce se situează pe poziţia a VI-a în prima ligă a fotbalului bulgar, a cărui valoare nu mai trebuie subliniată. Dar în componenţă nu figura nici un internaţional bulgar în afară de Stoianov. Pe cînd între olimpicii noştri erau cîţiva... Evoluţia fără personalitate — deşi includea destule personalităţi — fără ambiţie, a team-ului olimpic românesc, mult prea rezervat, ne face să ne întrebăm ce se întîmplă cu această formaţie reprezentativă? Ne surprinde faptul că la fiecare evoluţie apare într-o formulă modificată. Unii vin, alţii pleacă. S-au perindat prin anticamera echipei olimpice Lupulescu, Năsturescu, Mândoiu, Pojoni, Caraman, Tănase, Tufan, Dumitriu II etc., ca, în ultima vreme şi aceştia să dispară şi să apară alţii: Tătaru, Domide, Dinu, Florian Dumitrescu etc. etc. Se apropie ora marilor încercări şi antrenorii nu s-au fixat la o formaţie de bază. Jocul „remanierilor" prelungit prea mult ni se pare riscant. Partida oficială cu echipa Albaniei — 18 aprilie — nu este uşoară. Albanezii — atleţi ambiţioşi vor face totul aici, la Galaţi, pentru un rezultat strîns sau un meci egal, iar la revanşa de la Tirana nu se ştie.

Se pare că nici programul de pregătire nu întruneşte toate atributele: jucătorii se întîlnesc luni, se antrenează marţi, iar miercuri susţin partida. Şi pe urmă aşteaptă o altă partidă, peste altă săptămînă. Din cei care au evoluat ieri la Galaţi, puţini au dat satisfacţie, chiar Dinu, Tătaru şi Florian Dumitrescu doar parţial, excepţie face Constantinescu iar Vigu, Ivănescu, Angelescu, Cuperman au fost departe de cerinţe. Piteştenii Olteanu şi Vlad — fundaşi centrali — nu au convins nici el.

Întrucît obiectivele calificării rămîn în continuare în prim-plan şi cum nu mai există timp suficient pentru a construi o echipă omogenă din jucători talentaţi, de valoare, dar fără experienţa internaţională, am sugera efectuarea unui „împrumut" mai masiv din naţionala „A", pentru acele posturi unde se găsesc soluţii sigure. Regulamentul F.I.F.A. permite acest lucru. (din echipa olimpică a Bulgariei fac parte opt jucători care au participat la C.M. din Mexic). Înclinăm să credem că n-ar fi rău să încredinţăm sarcina calificării pentru olimpiadă celor mai buni jucători ai noştri. Asta în cazul în care nu vrem să riscăm.

V. CĂBULEA

MERIDIAN

● ÎN OPTIMILE de finală ale turneului internaţional de tenis de la Nisa, Ilie Năstase l-a eliminat cu 6—2, 6—3 pe englezul John Clifton. Ion Ţiriac a dispus cu 4—6, 6—2, 9—7 de polonezul Gasiorek.

● ÎN CAMPIONATUL de fotbal al Turciei pe primul loc continuă să se afle Galatasaray care are 28 de puncte. Ea este urmată de formaţia Fenerbahce, din Istanbul pregătită de antrenorul român Teaşcă, cu 27 de puncte şi Goztepe cu 26 de puncte. În etapa a 20-a Fenerbahce a învins cu 4—1 pe P.T.T. iar Galatasaray a terminat la egalitate: 1—1 cu Besiktas.

La I.T. „Dacia", fiecare excursie înseamnă

Mai mult decît o deplasare cu autocarul...

La Congresul al IX-lea al U.T.C. s-a subliniat faptul că un număr destul de mare de tineri rămîn în afara turismului, există încă o slabă dezvoltare a drumeţiilor şi excursiilor bazate pe mijloace proprii de deplasare în condiţii cît mai simple. Discuţia noastră, purtată recent la Întreprinderea textilă „Dacia" din Capitală, cu ing. EUGENIA BASARAB, secretara Comitetului U.T.C., ne-a confirmat că în redresarea acestei situaţii rolul principal revine numai şi numai organizaţiei U.T.C. Iată şi argumentele.

— Ce loc ocupă turismul, cu diversitatea lui de forme, pe agenda de lucru a organizaţiei de tineret de la „Dacia"?

— Un loc de frunte, întrucît este vorba de o activitate care se bucură de o largă audienţă la tineri şi poartă, totodată, caracteristicile accesibilităţii. Dar să ne referim la lucruri mai concrete. Ne-am gîndit că pentru fete (care alcătuiesc marea majoritate în cele 13 organizaţii de bază — n.n.) cercul de turism poate şi trebuie să însemne mult mai mult decît, să spunem, nişte jocuri de şah în sala clubului. Mai ales că este vorba de o tradiţie mai veche: tinere muncitoare din întreprinderea noastră, constituite în grupuri, la sfîrşitul fiecărei săptămîni, pleacă la Pîrîul Rece, Predeal, Gîrbova, Sinaia, Buşteni sau în alte puncte ale Văii Prahovei. Am izbutit, pînă acum, să activizăm cercurile de turism din fiecare secţie, iar în cadrul Comitetului U.T.C. s-a format un mic colectiv care se ocupă de problemele organizatorice.

— În ce constau aceste probleme organizatorice?

— După stabilirea acţiunilor care apar, mai întîi, sub forma unor propuneri ce ne parvin cu regularitate din discuţiile celor mai multe adunări ale organizaţiilor noastre de bază avem în vedere popularizarea lor cît mai largă. Nu este nevoie pentru aceasta nici de convocatoare, nici de cine ştie ce mari afişe: simple anunţuri la avizierul întreprinderii sau comunicări făcute în cadrul schimburilor de către secretarii organizaţiilor U.T.C., simplu, de la tînăr la tînăr. Cele mai multe înscrieri se fac, desigur, la schimburile care termină lucrul sîmbătă la prînz urmînd să intre în tură luni după amiază. Urmează, apoi, pregătirea propriu-zisă a deplasării: alegerea traseului, mijlocul de transport, cazarea, programul excursiei. Ultimul element necesită cea mai multă atenţie.

— Ce înţelegeţi prin aceasta?

— Că o acţiune reuşită nu trebuie să însemne doar o deplasare cu trenul sau autocarul, la o cabană oarecare, de unde să ne întoarcem după 24 de ore, asta-i lucru ştiut. O dată cu sosirea la cabană, excursia noastră se transformă în drumeţie, în vizite instructive la unele locuri istorice, la obiective industriale şi social-culturale şi chiar în entuziaste întreceri sportive — volei, orientare turistică sau jocuri de cabană. În ceea ce priveşte programul, intenţionăm să stimulăm specializarea şi diversificarea cercurilor de turism pe diferite profile: orientare turistică, foto-turism şi chiar de refacere şi amenajare a marcajelor. Cîteva tinere din întreprinderea noastră — *Virginia Ivănescu*, ţesătoarea *Niculina Erbatu*, *Dumitra Buzeţelu*, secretară a unei organizaţii de bază U.T.C. fruntaşe în iniţiative şi acţiuni privind dezvoltarea turismului — nelipsite de la excursiile şi drumeţiile săptămînale, au venit cu numeroase astfel de propuneri.

— Extinzînd activitatea de turism şi excursii, probabil că vă gîndiţi şi la formarea ghizilor proprii.

— Dintre numeroasele tinere pasionate pentru turism, pricepute şi entuziaste, cîteva urmează să fie instruite în cadrul unor cursuri de iniţiere organizate la nivel de sector. La început de drum, desigur, sînt încă multe lucruri de făcut: iar pentru ca turismul să devină pentru toate cele 13 organizaţii U.T.C. de la „Dacia" într-adevăr o activitate social-educativă, sîntem hotărîţi să îndeplinim, punct cu punct, tot ce ne-am propus.

VIOREL RABA

ŞCOALA

(Urmare din pag. 1)

gînd prin aceasta că locurile pot fi ocupate în ordinea mediilor obţinute. Promovarea examenelor de diferenţă echivalează cu promovarea clasei respective, chiar dacă, în lipsă de locuri, candidatul nu poate deveni elev al liceului respectiv. În acest sens, la cerere, liceul poate elibera tînărului o dovadă care să certifice promovarea clasei pentru care a susţinut examenele de diferenţă.

Absolvenţii şcolii generale de 10 ani pot urma învăţămîntul profesional — şcoli profesionale şi ucenicia la locul de muncă — dacă nu depăşesc vîrsta de 18 ani şi reuşesc la concursul de admitere. Cei ce au împlinit vîrsta de 18 ani se pot califica muncind direct în producţie, prin cursurile ce se organizează, după necesităţi, de unităţile productive.

Prin sistemul şcolilor profesionale şi al uceniciei la locul de muncă, tinerii pot opta pentru una din cele peste 190 de meserii în care se pregătesc muncitori calificaţi.

Concursul de admitere are loc anul acesta între 6—14 iulie pentru toate locurile prevăzute în planul de şcolarizare; numai pentru locurile neocupate se va mai organiza în toamnă o sesiune a concursului de admitere. Pentru a se veni în sprijinul candidaţilor şi a se verifica mai bine aptitudinile necesare unei profesii ori alteia a fost scoasă limba română dintre obiectele de concurs în favoarea examinării la o disciplină legată de profilul meseriei pe care doreşte s-o urmeze candidatul. Aşa, de pildă, candidaţii la meseriile cu profil mecanic sau electric vor susţine probe de matematică şi fizică; pentru cele din domeniul chimiei şi petrolului vor fi examinaţi la chimie; candidaţii la şcolile cu profil sanitar vor da probe la anatomia şi fiziologia omului etc.

Absolvenţii şcolii generale de 10 ani, reuşiţi la concurs, vor fi grupaţi în clase speciale.

Acesta este răspunsul pe care-l putem da acum elevilor şi părinţilor care au adresat redacţiei rugămintea de a le facilita informaţii privind viitorul lor profesional: ni s-au adresat nouă, întrucît şcoala, nu le-a putut da un răspuns cert în sensul acesta.

Reiese de aici că, pînă la ora actuală Ministerul Învăţămîntului n-a elaborat un sistem prin care să fructifice — repetăm, în favoarea elevilor dar şi a societăţii — cei doi ani în plus de învăţătură de care au beneficiat peste 30 000 de tineri. Ei se găsesc — din punctul de vedere al însuşirii unei profesii — exact în situaţia în care se aflau în urmă cu doi ani, adică la finele clasei a VIII-a.

Doar menţiunea, destul de ambiguă, potrivit căreia **„Absolvenţii şcolii generale de 10 ani, reuşiţi la concursul de admitere** (pentru şcolile profesionale sau ucenicia la locul de muncă) **vor fi grupaţi în clase speciale"**, lasă să se întrevadă că Ministerul Învăţămîntului „a luat act" de existenţa, din anul acesta, a unui absolvent mai complex pregătit care bate la porţile învăţămîntului post general. În ce scop se organizează aceste clase — pentru scurtarea duratei de şcolarizare, pentru experimentarea unei programe adecvate gradului lor de pregătire, pentru profilarea lor în meserii cerînd un volum mai mare de cunoştinţe de cultură generală? nu se mai precizează.

Lucrurile par mai confuze acum, după ce adjunctul ministrului învăţămîntului, tovarăşul Vasile Alexandrescu, în interviul acordat ziarului „Scînteia" precizează că absolvenţii ciclului complet al şcolii generale vor participa la concursul de admitere după o programă aparte. Par confuze întrucît programa (publicată în „Gazeta învăţămîntului" din 19 martie a.c., cu o singură excepţie, la ştiinţe biologice, nu face diferenţieri între absolvenţii clasei a VIII-a faţă de cei care au terminat clasa a X-a.

Desigur, era de aşteptat ca, în primii doi ani de prelungire a duratei învăţămîntului general, măsurile adoptate să nu aibă caracter definitiv, să fie supuse perfecţionării în scopul corelării şcolii generale cu celelalte trepte de învăţămînt. Era de aşteptat ca şi drepturile primei promoţii de absolvenţi a zece clase să fie reglementate de un regim tranzitoriu, supus, la rîndu-i, experimentării pentru a putea fi bine pus la punct pînă la promoţiile următoare. De altfel, pe parcursul acestor doi ani, Ministerul Învăţămîntului a şi procedat în acest sens, supunînd discuţiei specialiştilor programele ultimelor două clase ale şcolii generale, manualele, planurile de învăţămînt, precum şi perspectivele ce se deschid absolvenţilor. Destul de recent, Consiliul învăţămîntului profesional şi tehnic a dezbătut structura acestui învăţămînt în condiţiile existenţei şcolii cu zece clase. Concluzia consiliului a fost — cum era şi logic — că nu trebuie aşteptată generalizarea învăţămîntului obligatoriu de 10 ani pentru a se delimita durata învăţămîntului profesional de nevoile stricte ale însuşirii meseriei. Consiliul a sugerat în acest sens ca, începînd cu anul şcolar viitor, absolvenţii a zece clase să beneficieze de scurtarea duratei de şcolarizare pentru învăţarea unei meserii; în acest caz, şcolile profesionale şi ucenicia la locul de muncă ar fi urmat să funcţioneze cu programe diferite pentru absolvenţii a opt clase faţă de cei cu zece clase. Acesta ar fi fost primul cîştig al promoţiei care absolvă acum clasa a X-a a şcolii generale. Dar i se puteau face şi alte înlesniri, fără nici un rabat de exigenţă.

Să luăm, de pildă, obligaţia de a trece prin concursul de admitere pentru a putea urma şcolile profesionale sau ucenicia la locul de muncă. În clasele a IX-a şi a X-a elevii au venit în contact cu munca direct productivă prin orele de practică, a căror pondere a crescut considerabil în ultimul an. Sîntem informaţi că, datorită seriozităţii cu care a fost organizată practica în multe unităţi industriale şi agricole, elevii au căpătat deprinderi preţioase, au fost cîştigaţi pentru numeroase profesii. Poate că nu concursul de admitere, ci un test de verificare a deprinderilor şi aptitudinilor ar fi fost mai concludent în acest caz. Sigur, se pot aduce aici contraargumente: în învăţămîntul nostru concursul este singura cale legică de a promova o treaptă superioară; primirea absolvenţilor de zece clase, fără concurs, ar fi micşorat numărul de locuri existent pentru anul I şi, în consecinţă, ar fi limitat posibilităţile candidaţilor care au absolvit numai opt clase. Şi testul este, la urma urmelor, o formă de concurs, deci legea n-ar fi fost încălcată. Cît priveşte cea de a doua problemă, după noi, lucrurile se prezintă astfel: chiar dacă, prin absurd, toţi absolvenţii clasei a X-a ar fi intrat în învăţămîntul profesional ei tot n-ar fi reuşit să ocupe decît, cel mult, o treime din numărul de locuri scoase la concurs. Avantajele ar fi fost însă indiscutabile; circa 30 000 de tineri, avînd atuul unor deprinderi practice formate pe parcursul mai multor ani, un contact nemijlocit cu producţia şi o pregătire generală superioară celor ce termină clasa a VIII-a ar fi putut deveni muncitori calificaţi într-un timp relativ scurt.

Sîntem de părere că problemele particulare ale acestei prime promoţii de absolvenţi ai şcolii generale de 10 ani sînt foarte însemnate, atît din punct de vedere social, cît şi pentru fiecare din cei 30 000 de tineri. Minimalizarea, trecerea lor sub tăcere sau totala lor ignorare aduce un prost serviciu chiar şi şcolii de 10 ani. Iată de ce aşteptăm din partea Ministerului Învăţămîntului un răspuns ferm şi mai operativ la toate întrebările pe care şi le pun elevii claselor a X-a acum cînd un singur trimestru de şcoală îi mai desparte de momentul absolvirii.

Notă

Pătrăţele negre în regulamentul şahiştilor

După cum se ştie, recent s-a consumat ultimul act al campionatului naţional masculin de şah, meciul de baraj dintre marele maestru internaţional Fl. Gheorghiu şi campionul „en titre", maestrul internaţional, Victor Ciocîltea. La încheierea ultimelor patru partide, întrucît egalitatea a continuat să persiste, titlul a fost acordat campionului de anul trecut, Victor Ciocîltea, conform unei prevederi regulamentare create „ad hoc".

Dincolo de dîrzenia şi frumuseţea disputei dintre cei doi corifei ai şahului nostru, care s-au prezentat amindoi la cel mai bun nivel, şi-au apărat cu deplină sportivitate şansele, au apărut însă o serie de inadvertenţe ţinînd de imperfecţiunile vechiului regulament care nu prevedea suficiente modalităţi de departajare în cazurile de egalitate. În plus, chiar prevederile regulamentare existente au fost răstălmăcite de conducerea Federaţiei de şah, într-un mod care a fost de natură să stîrnească nedumerirea spectatorilor, să creeze posibilitatea apariţiei unor animozităţi nejustificate între sportivi şi susţinătorii acestora.

Iată, pe scurt, despre ce este vorba. Actualul regulament — adoptat după încheierea finalei pe 1970 — prevede ca, în caz de egalitate la sfîrşitul campionatului, criteriile care decid campionul să fie în ordine: Victoria directă în finală, 2. Coeficientul Sonneborn; 3. Numărul de victorii în finală; 4. Campionul de anul în curs îşi păstrează titlul. Aceste criterii au fost stabilite într-o şedinţă a biroului federal, încercîndu-se să se elimine, astfel, imperfecţiunile vechiului regulament, care nu prevedea suficiente modalităţi de departajare a concurenţilor aflaţi la egalitate şi după disputarea meciului de baraj. Meciul cu pricina s-a şi disputat, de altfel, încheindu-se, aşa cum se ştie, tot la egalitate. Neaşteptîndu-se la această situaţie, conducerea federaţiei a hotărît ca întrecerea să continue pînă la prima partidă cîştigată. După încă două jocuri egale, disputa s-a întrerupt datorită obligaţiilor internaţionale ale celor doi competitori. Reluată la începutul lunii martie 1971, întrecerea — care viza, repetăm, atribuirea titlului pe anul... 1970! s-a disputat însă după regulamentul recent modificat, valabil începînd cu campionatul naţional 1971! Şi, de fapt, după nici un fel de regulament, deoarece, dintre noile prevederi nu a fost aplicată decît una, şi anume ultima, eliminîndu-se forţat celelalte. Dincolo de această formulă, aplicată ad-hoc numai acestor ultime patru partide — şi care dezavantajează evident pe Florin Gheorghiu — este de subliniat inconsecvenţa cu care conducerea federaţiei de şah a înţeles să rezolve o problemă atît de importantă, cum este aceea a rivalităţii sportive dintre cei mai buni jucători ai ţării.

Departe de noi intenţia de a încerca, pe această cale, să punem într-o lumină mai favorabilă pe marele maestru internaţional, Florin Gheorghiu, care, aşa cum se ştie, este redactor al secţiei noastre de sport, sau de a contesta valabilitatea titlului cucerit, în urma unei dispute sportive loiale, de maestrul internaţional Victor Ciocîltea, pe care-l stimăm deopotrivă. (În treacăt, fie spus, într-un interviu acordat „Informaţiei Bucureştiului", Victor Ciocîltea a recunoscut — într-un gest de mare sportivitate, care îi defineşte de la sine exemplara morală sportivă — că aplicarea unei clauze regulamentare ulterioare încheierii campionatului, l-a dezavantajat pe partenerul său, că soluţia cea mai echitabilă ar fi fost ca titlul să fie acordat ambilor combatanţi). Ţinem doar să reliefăm, pornind de la acest caz, necesitatea ca principiile luptei sportive susţinute de regulamente, să nu fie alterate de intervenţii subiective. Această, tocmai deoarece este imperios necesar ca asupra cîştigătorilor unei întreceri de amploare şi rezonanţa campionatului naţional să nu planeze nici o clipă umbra vreunei îndoieli.

C. VASILE
OV. PAUN

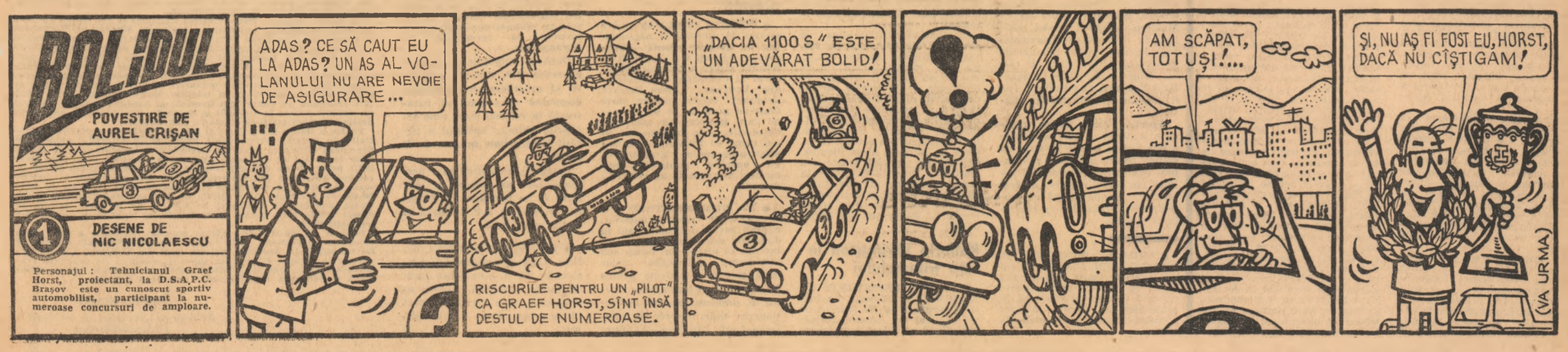

Lucrările Congresului P. C. U. S.

MOSCOVA 31. — Corespondentul Agerpres, L. Duță, transmite: Lucrările Congresului al XXIV-lea al P.C.U.S. au continuat miercuri în marea Sală a Congreselor din Kremlin, sub președinția lui M. A. Suslov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S.

G. F. Sizov, președintele Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S., a prezentat raportul comisiei.

Primul vorbitor în cadrul dezbaterilor pe marginea rapoartelor de activitate al C.C. al P.C.U.S. și Comisiei Centrale de Revizie a fost V. V. Grișin, prim-secretar al Comitetului orășenesc Moscova al P.C.U.S.

P. E. Selest, prim-secretar al C.C. al P.C. din Ucraina, a făcut o amplă expunere privind dezvoltarea acestei republici unionale.

A luat apoi cuvîntul D. A. Kunaev, prim-secretar al C.C. al P.C. din Kazahstan, care s-a referit pe larg la importantele transformări petrecute în viața economică și socială a republicii.

Primul secretar al C.C. al P.C. din Gruzia, V. P. Mjavanadze, a relevat dezvoltarea industriei gruzine în anii cincinalului, precum și succesele repurtate în domeniul producției agricole, al creșterii nivelului de trai al populației.

Au mai luat cuvîntul S. R. Rașidov, prim-secretar al C.C. al P.C. din Uzbekistan, G. S. Zolotuhin, prim-secretar al Comitetului P.C.U.S. al ținutului Krasnodar, precum și țesătoarea L. Smirnova din orașul Privoljsk, regiunea Ivanovo.

Congresul a fost salutat de Le Duan, prim-secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., Edward Gierek, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., și Georges Marchais, secretar general-adjunct al P.C. Francez.

Raportul lui L. I. Brejnev

În introducerea raportului, tovarășul L. I. Brejnev a arătat că cei cinci ani care au trecut de la Congresul al XXIII-lea al P.C.U.S. au fost ani de muncă încordată a poporului sovietic. Traducînd în viață planurile stabilite de partid, oamenii sovietici au obținut mari succese în toate direcțiile principale ale construcției comuniste.

În continuare, secretarul general al C.C. al P.C.U.S. s-a ocupat de situația internațională a Uniunii Sovietice, de activitatea de politică externă a P.C.U.S. El a subliniat că în centrul atenției Comitetului Central s-au aflat permanent problemele întăririi coeziunii sistemului mondial socialist și ale dezvoltării sale, relațiile cu țările frățești ale socialismului, cu partidele lor comuniste.

„În etapa dintre Congresele al XXIII-lea și al XXIV-lea, a spus mai departe L. I. Brejnev, partidul nostru a manifestat o mare grijă pentru întărirea relațiilor Uniunii Sovietice cu statele socialiste. Colaborarea strînsă și multilaterală, prietenia și cordialitatea sînt caracteristice relațiilor noastre cu țările participante la Tratatul de la Varșovia — Bulgaria, Cehoslovacia, Republica Democrată Germană, Polonia, România și Ungaria. Cu Bulgaria, Cehoslovacia, România și Ungaria au fost încheiate noi tratate de prietenie, colaborare și asistență mutuală, documente care reprezintă un amplu sistem de obligații reciproce de tip nou, socialist".

Vorbitorul s-a referit, în continuare, la relațiile de solidaritate și prietenie ale P.C.U.S. cu partidele frățești și popoarele din Republica Democrată Vietnam, Republica Cuba, Republica Populară Mongolă și R.P.D. Coreeană. Raportorul a relevat că, în ultimii cinci ani, au continuat să se dezvolte relațiile sovieto-iugoslave. Ne pronunțăm, a spus el, pentru colaborarea sovieto-iugoslavă, pentru dezvoltarea contactelor dintre partidele noastre.

Raportorul a expus poziția P.C.U.S. în legătură cu divergențele cu Partidul Comunist Chinez și a adus critici Partidului Comunist Chinez și conducătorilor săi. În același timp, el s-a referit la manifestările de normalizare în relațiile dintre cele două țări: întîlnirea șefilor de guverne ai U.R.S.S. și R. P. Chineze din septembrie 1969, tratativele ce se desfășoară la Pekin între delegațiile guvernamentale în vederea reglementării problemelor de frontieră, schimbul de ambasadori și dezvoltarea schimburilor comerciale. „Sîntem gata, a spus vorbitorul, să contribuim pe toate căile nu numai la normalizarea relațiilor, ci și la restabilirea bunei vecinătăți și prieteniei dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză și ne exprimăm convingerea că aceasta se va realiza în ultimă instanță". În ceea ce privește Albania, a spus vorbitorul, sîntem gata să restabilim cu ea relații normale, ceea ce ar fi util atît celor două țări cît și intereselor statelor socialiste.

Referindu-se la războiul agresiv dezlănțuit de cercurile conducătoare din S.U.A., în Asia de sud-est, L. I. Brejnev a spus că hotărîrea poporului vietnamez de a fi stăpîn în propria sa țară nu poate fi înfrîntă nici prin intervenția militară directă, nici prin sabotarea convorbirilor, nici prin folosirea tot mai largă a mercenarilor. El a condamnat așa-numita „vietnamizare" a războiului, extinderea agresiunii asupra Cambodgiei și Laosului. El a declarat: Uniunea Sovietică cere cu hotărîre încetarea agresiunii imperialiste împotriva popoarelor Vietnamului, Cambodgiei și Laosului. U.R.S.S. a fost, este și va fi un militant activ pentru cauza justă a eroicelor popoare din Indochina, a spus L. I. Brejnev.

Criza din Orientul Apropiat a spus apoi vorbitorul, este una dintre cele mai încordate în evoluția relațiilor internaționale din ultimii ani. Arătînd că Uniunea Sovietică a ajutat la refacerea potențialului de apărare al statelor arabe, și în primul rînd al R.A.U. și Siriei, raportorul a subliniat că Republica Arabă Unită a manifestat recent inițiative importante pentru soluționarea conflictului. Respingerea de către guvernul Israelului a acestor inițiative și pretențiile sale asupra teritoriilor arabe ocupate arată cît se poate de clar cine barează calea păcii în Orientul Apropiat.

Vorbitorul a arătat apoi că una din preocupările cele mai importante ale politicii externe sovietice a fost Europa. În context, el a evidențiat îmbunătățirea relațiilor sovieto-franceze și progresul substanțial intervenit în relațiile U.R.S.S. cu R.F.G. El a declarat că Uniunea Sovietică este gata să-și ducă la îndeplinire obligațiile asumate prin tratatul sovieto—vest-german.

La îmbunătățirea situației în Europa, în ansamblu, ar putea contribui convocarea conferinței general-europene, a spus raportorul. În prezent, pentru aceasta se pronunță majoritatea statelor europene. Pregătirea ei trece în planul politicii practice. Dar încercările de a împiedica destinderea în Europa nu contenesc. Toate statele acestui continent urmează să depună încă eforturi mari pentru convocarea conferinței general-europene.

Exprimînd punctul de vedere al Uniunii Sovietice asupra problemelor legate de Berlinul occidental, L. I. Brejnev a spus: Dacă S.U.A., Franța și Anglia vor porni, ca și noi, de la respectarea acordurilor aliaților care stabilesc statutul special al Berlinului occidental, de la respectarea drepturilor suverane ale R.D.G. ca stat socialist independent, tratativele care se desfășoară în prezent pot să se încheie cu succes, în avantajul reciproc al tuturor părților interesate, inclusiv al populației vest-berlineze.

Abordînd în continuare problema dezarmării, vorbitorul a arătat că în perioada la care se referă raportul a fost pregătit și a intrat în vigoare tratatul privind neproliferarea armei nucleare, au fost încheiate acorduri care interzic amplasarea armei nucleare în Cosmos, precum și pe fundul mărilor și oceanelor. Dar ceea ce s-a realizat, a menționat L. I. Brejnev, nu sînt decît pași inițiali. Țelul nostru, a adăugat el, este de a obține o asemenea situație în care energia nucleară să slujească exclusiv activităților pașnice. Ducem tratative cu S.U.A. în vederea limitării înarmărilor strategice, a spus el. Rezultatul lor favorabil ar permite să se evite o nouă rundă în cursa înarmărilor cu rachete, să se elibereze fonduri considerabile pentru a fi folosite în scopuri constructive. Noi năzuim ca ele să aducă rezultate pozitive.

Ne pronunțăm, a spus raportorul, pentru dezarmarea nucleară a tuturor statelor care posedă arma nucleară, pentru convocarea, în acest scop, a unei conferințe a celor cinci puteri nucleare — Anglia, R.P. Chineză, Franța, S.U.A. și U.R.S.S.

Capitolul următor al raportului este consacrat principalelor probleme ale politicii economice a P.C.U.S. în etapa actuală. Încheind cu succes cel de-al VIII-lea cincinal, a spus vorbitorul, poporul sovietic a făcut un nou mare pas înainte în crearea bazei tehnico-materiale a comunismului, în întărirea puterii țării și în ridicarea bunăstării poporului. În domeniul economic, rezultatul principal al cincinalului 1966-1970 constă în faptul că au crescut considerabil proporțiile, s-a accelerat dezvoltarea și s-au îmbunătățit indicii calitativi ai economiei naționale. Directivele Congresului al XXIII-lea cu privire la principalii indicatori economici au fost îndeplinite cu succes.

Făcînd bilanțul cincinalului și apreciind succesele, partidul, se spune în raport, vede în același timp clar deficiențele activității economice, problemele nerezolvate. Sarcinile pentru producerea unor tipuri importante de produse nu au fost îndeplinite în întregime. A avut loc, de asemenea, o rămînere în urmă în ce privește sporirea capacității de producție în domeniul chimiei, construcțiilor de mașini-unelte, în industria ușoară și în alte cîteva ramuri.

Formulînd ca sarcină principală a celui de-al IX-lea cincinal creșterea substanțială a bunăstării oamenilor muncii, Comitetul Central, se spune mai departe în raport, are în vedere că acest curs va determina activitatea noastră nu numai în următorii cinci ani, ci și orientarea generală a dezvoltării economice într-o perspectivă îndelungată.

Arătînd că P.C.U.S. a desfășurat o activitate însemnată pentru perfecționarea întregii organizări politice a societății sovietice, vorbitorul a subliniat că principala direcție a acestei activități a fost și rămîne — în conformitate cu sarcinile construcției comuniste — dezvoltarea pe mai departe a democrației socialiste.

Partidul a acordat și acordă, în continuare, o mare atenție conținutului de idei al literaturii și artei sovietice, rolului pe care ele îl au în societate. În cei cinci ani care au trecut, literatura, teatrul, cinematografia, televiziunea, artele plastice, muzica noastră au oferit oamenilor sovietici multe lucruri noi, interesante, realizate cu talent. Nu se poate spune însă că totul merge bine pe tărîmul creației artistice; mai ales din punctul de vedere al calității operelor create. Unii au încercat să reducă diversitatea realității sovietice de azi la probleme care sînt depășite în mod irevocabil, ca rezultat al muncii depuse de partid pe linia lichidării urmărilor cultului personalității. O altă extremă, în care au căzut, de asemenea, unii oameni de litere, o constituie încercările de a reabilita unele fenomene ale trecutului pe care partidul l-a criticat cu hotărîre și principialitate, de a conserva unele noțiuni și concepții care sînt în contradicție flagrantă cu elementul nou, creator, pe care partidul l-a introdus în ultimii ani în activitatea sa practică și teoretică.

PAKISTANUL DE EST. — Distrugeri la Dacca în urma intervenției armatei

Situația din Pakistan

ISLAMABAD 31 (Agerpres).— Posturile oficiale de radio pakistaneze au difuzat în ultimele 24 de ore comunicate în care se arată că în principalele orașe și localități rurale din Pakistanul de est, viața este în curs de normalizare, după evenimentele care au urmat proclamării independenței acestei provincii de către liderul Ligii Awami, relatează agenția Associated Press. Radiodifuziunea pakistaneză preciza că la Dacca — centrul administrativ al regiunii de est — au început să apară patru din principalele publicații tipărite, iar funcționarii de la aproape toate instituțiile de stat și-au reluat activitatea. Potrivit aceleiași surse, postul ilegal de radio „Vocea Bangla Desh" și-a încetat, începînd de marți, emisiunile.

Într-un alt comunicat, difuzat miercuri de posturile oficiale de radio de la Caraci și Islamabad, se arată că „în toate orașele au fost asigurate condițiile reinstaurării păcii în Pakistanul de est". La rîndul său, postul de radio Dacca subliniază că „în această parte a țării s-a semnalat miercuri o atmosferă de mare relaxare. O intensă activitate comercială a fost înregistrată în toate centrele din regiunea de est".

Referitor la situația din principalele porturi din Pakistanul de est, comunicatul relevă că toate instalațiile acestora sînt intacte și că ele își desfășoară normal activitatea.

W. Calley condamnat la închisoare pe viață

● LOCOTENENTUL WILLIAM CALLEY, găsit vinovat de „omor cu premeditare" în timpul masacrului din satul sud-vietnamez Song My, a fost condamnat miercuri la închisoare pe viață.

Bombardamente asupra R. D. Vietnam

HANOI 31 (Agerpres). — Agenția V.N.A. anunță că în zilele de 28, 29 și 30 martie, numeroase avioane americane au bombardat o serie de localități de pe teritoriul R. D. Vietnam, din provincia Quang Binh, și au lansat bombe brizante și cu bile deasupra satului Huong Lap. Artileria americană situată la sud de zona demilitarizată a deschis focul asupra unor sate din R. D. Vietnam.

Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a condamnat energic aceste acte de război ale imperialiștilor S.U.A., cerîndu-le să pună capăt imediat oricăror acțiuni care încalcă suveranitatea și securitatea Republicii Democrate Vietnam.

SAIGON 31 (Agerpres). — În cursul nopții de marți spre miercuri, forțele patriotice din Vietnamul de sud au atacat mai multe poziții ale trupelor saigoneze, de pe întreg teritoriul țării — anunță agenția France Presse. Luptele cele mai violente au avut loc în provinciile septentrionale și, în special, în provincia Quang Nai, unde, după un intens bombardament cu obuze și mortiere, patrioții au atacat o importantă poziție inamică. Detașamente ale patrioților au atacat, de asemenea, aerodromurile trupelor saigoneze de la Pleiku și Don Ha.

Rebeliune eșuată în Ecuador

QUITO 31 (Agerpres). — Agenția Associated Press transmite din Quito că un grup de ofițeri superiori ai armatei ecuadoriene au organizat o rebeliune cerînd președintelui Jose Velasco Ibarra să-l demită imediat pe ministrul apărării și comandantul forțelor armate, generalul Julio Sacoto Montero. Motivul acestei rebeliuni ar fi demiterea generalului Luis Jacome Chavez din funcția de director al Colegiului de război. Unele surse, citate de agenția A.P. afirmă că rebelilor li s-ar fi alăturat anumite unități militare.

Agenția France Presse transmite la rîndul ei, că președintele a pus forțele armate în stare de alarmă pentru a înăbuși rebeliunea. Numeroase personalități politice din rîndul opoziției au fost arestate. Agenția afirmă că președintele Velasco Ibarra controlează situația.

● PRIMUL MINISTRU AL PORTUGALIEI, Marcello Caetano, a cerut marți guvernului S.U.A. să semneze un nou acord cu țara sa privind folosirea în continuare a bazei militare nord-americane din insulele Azore.

TINERETUL LUMII

Un comunist ales președinte al Uniunii naționale a studenților britanici

● UNIUNEA NAȚIONALĂ A STUDENȚILOR BRITANICI a ales în funcția de președinte al său pe Digby Jacks, membru al Partidului Comunist din Marea Britanie. Jacks a obținut 389 de voturi față de 184 cîte au fost acordate celuilalt candidat — Tony Klug (socialist) — în cadrul Congresului Uniunii, desfășurat în orașul Lancaster.

Uniunea națională a studenților este cea mai mare organizație de acest fel din Marea Britanie, avînd 480 000 de membri. Imediat după alegerea sa, Jacks a declarat că va milita pentru realizarea unității organizațiilor studențești britanice și pentru înfăptuirea de reforme în domeniul învățămîntului.

ORIENTUL APROPIAT

● Interviul lui Mahmud Riad

● Reinstaurarea calmului în Iordania

BONN 31 (Agerpres). — Într-un interviu acordat unui grup de ziariști vest-germani, ministrul afacerilor externe al R.A.U., Mahmud Riad, a respins ideea avansată de Israel privind demilitarizarea Peninsulei Sinai. El a afirmat că guvernul de la Cairo este dispus ca, în cadrul rezoluțiilor Națiunilor Unite și al misiunii Jarring, să înceapă negocieri de pace. Ministrul egiptean a evidențiat atitudinea pozitivă a guvernului său, care a acceptat „fără condiții prealabile" planul Jarring, în contrast cu poziția negativă a Tel Avivului, care persistă în politica sa de anexiune.

Referindu-se la crearea unui stat palestinian, el a reamintit că guvernul său respectă rezoluția Națiunilor Unite în problema refugiaților. Întrebat în legătură cu atitudinea S.U.A., Mahmud Riad a afirmat că așteaptă cu interes reacția Washingtonului la respingerea de către Tel Aviv a propunerilor secretarului de stat american, William Rogers. Ministrul egiptean a făcut cunoscut, totodată, că o eventuală vizită a lui Rogers la Cairo va fi binevenită. În legătură cu relațiile dintre Cairo și Bonn, Mahmud Riad a declarat că „dacă guvernul vest-german adoptă o poziție similară cu a Franței, noi vom fi gata să restabilim relațiile diplomatice".

AMMAN 31 (Agerpres). — După incidentele care au avut loc în noaptea de luni spre marți în capitala iordaniană, în cursul zilei de marți atmosfera a fost relativ calmă la Amman, informează agenția France Presse. Sursa citată menționează că viața orașului își reluase cursul normal, în ciuda faptului că numeroase vehicule mai patrulau pe străzi.

La Irbid, al doilea oraș ca mărime al Iordaniei, situat la 80 km nord de Amman, situația a revenit, de asemenea, marți, la normal, precizează aceeași agenție.

PARIS 31 (Agerpres). — Marți, în prima zi a reuniunii ambasadorilor R.A.U. din țările occidentale, care se desfășoară la Paris, ministrul afacerilor externe egiptean, Mahmud Riad, a prezentat o expunere de circa două ore, în care a făcut o analiză a situației din Orientul Apropiat.

de peste hotare

În Comitetul pentru dezarmare

În ședința de marți a Comitetului pentru dezarmare de la Geneva a fost prezentat un „proiect de convenție cu privire la interzicerea perfecționării, fabricării și stocării armelor bacteriologice (biologice) și a toxinelor și distrugerea lor", la care sînt coautoare Bulgaria, Belorusia, Cehoslovacia, Mongolia, Polonia, România, Ucraina, Ungaria și U.R.S.S.

Textul proiectului a fost introdus în Comitet de șeful delegației sovietice, care a rostit o intervenție pe această temă.

Subliniind hotărîrea statelor-părți de a acționa în scopul obținerii unor progrese efective pe calea dezarmării generale și complete și, înainte de toate, în scopul prohibirii și lichidării armelor nucleare, chimice, bacteriologice (biologice) și a tuturor celorlalte mijloace de distrugere în masă, proiectul convenției prevede, ca prim pas, interzicerea perfecționării producerii și stocării armelor bacteriologice, biologice și a toxinelor și distrugerea lor. În același timp, proiectul consacră angajamentul statelor-părți de a purta cu bună credință negocieri în vederea adoptării unor măsuri efective de interzicere și lichidare a armelor chimice.

În cadrul aceleiași ședințe, reprezentantul Cehoslovaciei s-a pronunțat, de asemenea, în favoarea interzicerii și eliminării, cît mai curînd, a armelor biologice și chimice. Delegatul Suediei a prezentat un document de lucru conținînd unele propuneri referitoare la distrugerea mijloacelor de luptă chimice și biologice. Reprezentantul Iugoslaviei a subliniat necesitatea intensificării tratativelor de dezarmare în vederea obținerii unor rezultate concrete, reclamate viguros de opinia publică internațională. Subliniind cerința trecerii la măsuri concrete pe calea dezarmării și în vederea convocării conferinței pentru securitate și cooperare europeană, delegatul iugoslav a declarat: Noi avem în vedere elaborarea unor norme de conduită în relațiile europene care să constituie o aplicare a principiilor Cartei O.N.U. și ale relațiilor prietenești și de cooperare între state, pe baza deplinului respect al independenței și integrității teritoriale a statelor, a datoriei de a renunța la folosirea forței și la amenințarea cu folosirea ei, a neamestecului în treburile interne ale altor țări.

Expoziție românească la Tokio

● EXPOZIȚIA DE PRODUSE ale industriei românești de bunuri de larg consum, deschisă în clădirea Camerei de Comerț și Industrie din orașul Tokio, s-a închis miercuri. Chiar din prima zi, exponatele, selecționate dintre cele mai reprezentative produse ale industriei noastre de bunuri de larg consum, au atras, pe lîngă publicul larg, numeroși oameni de afaceri.

Într-o gamă mai variată, mărfurile românești de larg consum vor fi din nou expuse, alături de alte produse ale principalelor sectoare industriale românești, în pavilionul țării noastre de la ediția din acest an a Tîrgului internațional din Tokio, care se va deschide la 16 aprilie.

Cine va fi secretar general al O.N.U. la 29 martie 1972?

Sa.t fișier

La două luni după ce Secretarul General al O.N.U. a făcut cunoscut că nu mai dorește să candideze pentru un al treilea mandat consecutiv, șapte personalități politice binecunoscute își încearcă șansele în competiția pentru ocuparea postului de conducere a celui mai înalt for internațional. Iată o succintă prezentare a lor:

● MAX JAKOBSON, fost ziarist, este din 1965 reprezentantul Finlandei la Națiunile Unite. În eventualitatea alegerii sale, el ar fi al treilea scandinav devenit secretar general al O.N.U. după Trygve Lie și Dag Hammarskjold.

● ENDALKACHEW MAKONNEN, ministrul comunicațiilor al Etiopiei și fost ambasador al țării sale la O.N.U., este susținut de țările africane care cred că le-a venit rîndul la desemnarea candidatului potențial la postul de secretar general.

Atît Max Jakobson cît și Endalkachew Makonnen întreprind actualmente turnee în Asia pentru a se asigura de sprijinul diplomatic al țărilor din această regiune.

● PRINȚUL SADRUDDIN KHAN al Iranului, înalt funcționar al O.N.U. care se ocupă cu problema refugiaților.

● KURT WALDHEIM, ambasadorul Austriei, fost ministru de externe și candidatul populiștilor la președinția Austriei.

● HAMILTON SHIRLEY AMERSINGHE, ambasadorul Ceylonului și președinte al Comitetului Adunării Generale pentru explorarea fundului mărilor și oceanelor.

● LEE KUAN YEW, primul ministru al statului Singapore.

● ALFONSO GARCIA ROBLES, ambasadorul Mexicului la O.N.U. (deși guvernul mexican nu i-a sprijinit candidatura).

Pe listă trebuie inclus și U Thant, ultimul dar nu cel de pe urmă, căruia cei mai mulți îi prevestesc realegerea în ziua de 29 martie 1972.

Președintele Allende denunță acțiunile forțelor reacționare

SANTIAGO DE CHILE 31 (Agerpres). — Într-un discurs pronunțat la o întrunire care a avut loc în piața palatului prezidențial și transmis de posturile de radio și televiziune, președintele chilian, Salvador Allende, a reafirmat caracterul larg democratic al guvernului „Unității Populare", subliniind că „schimbările de ordin politic, economic și social au loc în cadrul respectării stricte a constituției țării". După ce a prezentat un tablou succint al măsurilor întreprinse de guvern de la preluarea puterii, președintele Allende a denunțat acțiunile dușmănoase ale cercurilor de dreapta împotriva guvernului „Unității Populare". Șeful statului chilian a dezvăluit existența a două planuri subversive — unul denumit „planul de 60 de zile", iar al doilea „planul din luna martie". Primul conta pe o divizare a formațiunilor care alcătuiesc frontul „Unității Populare" și crearea impresiei că guvernul n-ar mai fi stăpîn pe situație. Celălalt consta, în esență, în tentative de a denigra guvernul. Allende a amintit, de asemenea, „complotul cuprului", care urmărea ca principala bogăție naturală a țării să fie trecută sub controlul unor întreprinderi străine. Aceste planuri, a spus în continuare Allende, au eșuat „dar poporul va trebui să-și mențină trează vigilența pentru a fi gata să dejoace eventuale noi manevre din partea inamicilor guvernului Unității Populare". Președintele chilian a avertizat apoi grupurile extremiste de dreapta care s-au dedat la organizarea de atentate, că „violenței reacționare i se va răspunde cu violența revoluționară". Acceptăm criticile, a subliniat Allende, dar nu vom accepta conspirația.

După cum informează agențiile de presă, cei peste 100 000 de participanți la această întrunire și-au manifestat sprijinul față de politica guvernului „Unității Populare".

● PRIMUL MINISTRU al Irlandei de nord, Brian Faulkner, a anunțat marți că o amnistie va fi aplicată tuturor persoanelor care vor preda, pînă la data de 8 aprilie, armele deținute în prezent în mod ilegal. El a făcut această declarație în deschiderea dezbaterilor Parlamentului Ulsterului, care urmează să se pronunțe asupra unei moțiuni de încredere în noul guvern.

În același timp, poliția nord-irlandeză a făcut cunoscută arestarea a nouă tineri care au aruncat sticle incendiare la intrarea în Universitatea din Belfast.

PE SCURT

A 10-a întîlnire Kohl—Bahr

● CEA DE-A 10-A ÎNTÎLNIRE între delegația guvernului R. D. Germane, condusă de secretarul de stat la Consiliul de Miniștri, Michael Kohl, și delegația guvernului R. F. a Germaniei, condusă de secretarul de Stat la Cancelaria federală, Egon Bahr, a avut loc la 31 martie în capitala R. D. Germane. Întîlnirea a durat aproape cinci ore. Reprezentanții celor două guverne nu au făcut declarații asupra conținutului convorbirilor.

Părțile au stabilit o nouă întîlnire la 23 aprilie, la Bonn.

● DUPĂ CUM S-A MAI ANUNȚAT, la 23 martie în mina poloneză „Rokitnica" s-a produs o surpare care a blocat în subteran 19 mineri, 8 dintre aceștia fiind salvați aproape imediat.

În ciuda eforturilor pline de abnegație ale echipelor de salvare, transmite agenția P.A.P., nu toți minerii rămași în adîncuri au putut fi salvați. În dimineața de 30 martie, au fost descoperiți morți 8 mineri. Continuînd să acționeze din direcții diferite și înfrîngînd mari dificultăți, echipele de salvare l-au descoperit, în aceeași zi, în viață pe minerul Alois Pjontek. Ceilalți doi tovarăși ai acestuia muriseră. Alois Pjontek, care, în cursul catastrofei miniere, suferise unele leziuni, a fost transportat la spital. În urma tratamentului, starea lui s-a îmbunătățit.

Roberto Levingston în fața tribunalului

● FOSTUL PREȘEDINTE AL ARGENTINEI, Roberto Levingston, urmează să fie judecat de un tribunal de onoare, format din ofițeri superiori, sub acuzația de a fi destituit în mod abuziv din funcția de comandant al armatei terestre pe generalul Alejandro Lanusse, actualul șef al statului.

14 „Tupamaros" arestați

● POLIȚIA URUGUAYANĂ a arestat 14 membri ai organizației de gherilă urbană „Tupamaros", bănuiți a fi implicați în recenta răpire a directorului general al Companiei telefoanelor din Uruguay, Ulyses Pereyra Reverbel. Aceștia făceau parte dintr-un grup de 20 de persoane care încercau să transmită clandestin, prin intermediul unui canal de televiziune un manifest-program al organizației. La apariția polițiștilor, unii membri ai grupului au reușit să dispară.

● ÎN CONFORMITATE CU UN ACORD realizat anterior, experți sovietici și americani în domeniul telecomunicațiilor au început să discute la Viena, sub conducerea delegaților celor două țări la tratativele pentru limitarea cursei înarmărilor strategice, probleme privind perfecționarea liniei directe de telecomunicații Moscova—Washington, informează agenția TASS. După cum se știe, această linie a fost stabilită în anul 1963.

Anglia: Acord cu Lockheed

● DUPĂ MAI MULTE SĂPTĂMÎNI de negocieri, marți a fost încheiat un acord de principiu, între societatea americană „Lockheed Aircraft Corporation" și guvernul britanic, privind continuarea fabricării de motoare „Rolls Royce — RB-211" pentru airbusul „Tristar", construit de firma americană.

● DUPĂ CUM INFORMEAZĂ AGENȚIA CHINA NOUĂ, un avion de pasageri de tipul „BAC-111", aparținînd liniilor aeriene filipineze, a pătruns în mod ilegal în spațiul aerian al R.P. Chineze în ziua de 30 martie. Autoritățile chineze de resort au ordonat aparatului să aterizeze la aeroportul din Kwangchow.

După investigațiile de rigoare, guvernul R.P. Chineze a hotărît să procedeze cu îngăduință, dispunînd ca avionul să părăsească în cel mai scurt timp teritoriul chinez. Aparatul a părăsit Kwangchow în ziua de 31 martie.

Pasagerii, exceptînd șase persoane care au refuzat în mod ferm să se înapoieze în Filipine, au părăsit R.P. Chineză la bordul aparatului.

● ÎN FAȚA SEDIULUI din New York al Partidului Comunist din S.U.A. a explodat marți dimineața o bombă. Autorii atentatului, care nu a provocat victime, au rămas neidentificați.

SCRISOARE DIN HELSINKI

ASOCIAȚIA FINLANDA-ROMÂNIA: 20 DE ANI

Asociația de prietenie Finlanda-România sărbătorește împlinirea a 20 de ani de la crearea ei.

În statutul de constituire se menționează că „scopul Asociației este de a face cunoscută Republica Socialistă România, cultura, arta, literatura, viața economică și politică a României, și de a promova dezvoltarea relațiilor culturale, economice și sportive între Finlanda și Republica Socialistă România".

Scopul Asociației se realizează prin organizarea de expoziții, gale de filme, prin tipărirea și difuzarea diferitelor materiale despre România, prin organizarea de excursii și vizite ale unor persoane și grupuri turistice în România. Asociația de prietenie Finlanda-România s-a preocupat de realizarea unor contacte și relații cît mai variate între instituții artistice, culturale și științifice din cele două țări, precum și pentru stabilirea unor contacte între organizațiile politice, cetățenești și sindicale din Finlanda și România.

Încă de la înființarea sa Asociația de prietenie Finlanda-România a colaborat în mod fructuos cu Institutul Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Expozițiile de fotografii, de artă populară, filmele, cărțile, revistele și celelalte materiale primite din partea I.R.R.C.S., au dat posibilitate Asociației să facă cunoscută în Finlanda activitatea, preocupările, arta și cultura poporului român. La rîndul său, Institutul, printr-o serie de acțiuni organizate în România ca seri culturale, prezentări de filme, expoziții, a reușit să prezinte publicului din România, aspecte cît mai variate, despre viața și activitatea, realizările și cultura poporului finlandez.

În cadrul relațiilor între tineretul finlandez și cel român au avut loc două evenimente importante: Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților (București 1953), la care a participat o mare delegație a tineretului finlandez, formată din circa 2 500 de tineri. Mulți dintre tinerii finlandezi, participanți la acest festival, formează și în prezent activul de bază al Asociației de prietenie Finlanda-România. Festivalul de la București, a rămas viu în amintirea multor participanți finlandezi. Festivalul organizat în 1962 la Helsinki a fost al doilea moment important în relațiile dintre tineretul celor două țări. Delegația de tineret din România și Ansamblul U.T.C. au avut un frumos succes la Helsinki și în multe alte localități, unde s-au desfășurat manifestări de prietenie fino-română.

Pentru a ilustra eficacitatea și aria de răspîndire a activității Asociației în vederea popularizării României în Finlanda, menționăm doar două cifre care ni se par semnificative în acest sens. În cursul celor 20 de ani de existență, Asociația a organizat în diferite localități peste 200 de expoziții românești, vizitate de peste 250 000 de cetățeni finlandezi. Filmele românești au fost prezentate în aproape toate cele 450 orașe și comune din Finlanda, fiind vizionate de peste 200 000 de persoane. Dacă cifrele de mai sus sînt raportate la întreaga populație a Finlandei de 4 500 000 de locuitori, rezultă că numai aceste două forme de activitate au cuprins o zecime din populația țării.

Pînă la cel de-al doilea război mondial, România a fost puțin cunoscută în Finlanda. Abia în anii postbelici, România a ajuns să fie cunoscută în rîndurile maselor largi din Finlanda. Un rol important în această direcție l-a jucat și Asociația de prietenie Finlanda-România, care își continuă nobila sa activitate pentru stringerea și adîncirea relațiilor între cele două popoare.

SEPPO SIREN

Secretar al Asociației de prietenie Finlanda-România

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"